Proof Section

PUDUKKOTTAI INFORMATION ◎ புதுக்கோட்டைச் செய்தி

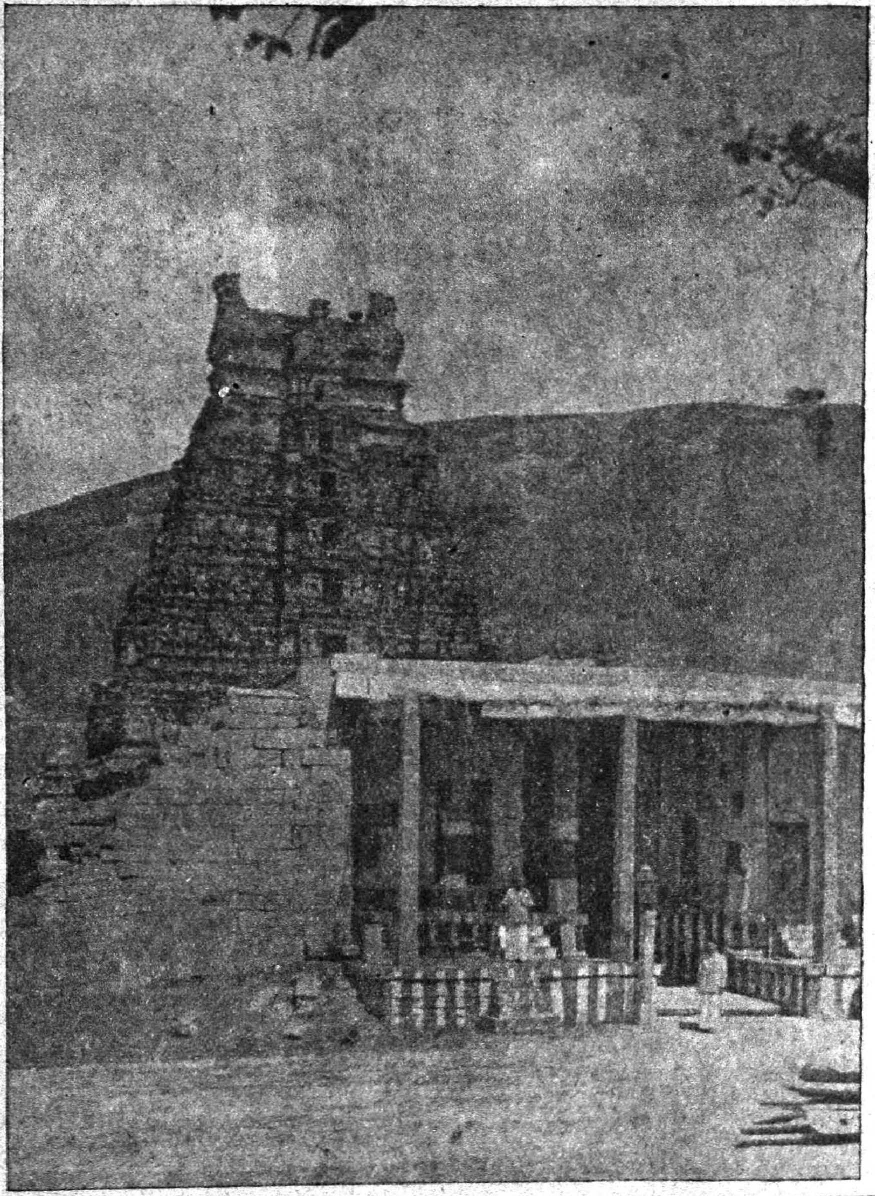

Vol. 1. | Saturday, the 15th November, 1947. | No. 4.

மலர் 1. | ஸர்வஜித்துஹு அற்பிசிமீ 29உ சனிக்கிழமை. | இதழ் 4.

FOR THE

BEST ELECTRICAL GOODS AND NOVELTIES, MACHINERY

AND

RADIOS

ENQUIRE AT

M/s. THE KARTIKEYAS LTD.,

ELECTRICAL ENGINEERS,

EAST MAIN STREET,

PUDUKKOTTAI.

ராம் பிரதர்ஸ்

பேப்பர் வியாபாரிகள்

கீழ ராஜ வீதி, புதுக்கோட்டை.

(Paper suppliers to the Govt. of Pudukkottai.)

எங்களிடம் எல்லா விதமான
பேப்பர்களும் ஸ்டேஷனரி சாமான்களும்
கிடைக்கும்.

பத்திரிகைகளுக்குத் தேவையான
நியூஸ் பிரிண்ட் பேப்பர்களும் கிடைக்கும்.

THE PUDUKKOTTAI MERCHANTS' BANK LTD.,

(Incorporated in Pudukkottai State under the Indian Companies Act, 1913.)

PURELY PUDUKKOTTAI CONCERN!

(Estd. 1947.)
PUDUKKOTTAI.

SHARE HOLDERS, SUBJECTS OF THE STATE!!

BOARD OF DIRECTORS.

Messrs.

1. R. S. Manikkam Pillai, *Chairman.*
2. Hajee K. L, K. S. Muhamed Moideen Rowther.
3. M. K. Ganapathy Pillai.
4. M. S. Noor Muhamed Rowther.
5. M. S. Narayanaswamy Pillai.

Messrs.

6. N. Muniandi Pillai.
7. M. A. Veerappa Chettiar.
8. M. A. Palanivelu Pillai.
9. P. V. R. M. Kulandayan Chettiar, M. L. C.
10. K. M. N. Kumarappa Chettiar.
11. M. S. Ganapathy Pillai, M. L. C., *Managing Director.*

T. R. Gopala Ayyar, B. A., B. L., *Secretary.*

ALL kinds of banking business undertaken.
ATTRACTIVE TERMS!

For particulars apply to.—

THE SECRETARY.

SUBSCRIBE TO

AND

ADVERTISE

IN

"PUDUKKOTTAI INFORMATION"

For particulars apply to:

THE PUBLICITY OFFICER,
PUDUKKOTTAI.

ரேஷன் கார்டு உள்ளவர்களுக்கு

போலிக்கார்டுகளையும் இறந்தவர்களுடைய
கார்டுகளையும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம்
கொடுத்துவிடுங்கள்.

உங்களுக்குரிய
அளவுக்கு மட்டும் பங்கீடு பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

குற்றச்சாட்டுக்குள்ளாகவேண்டாம்.
உணவுப்பஞ்சத்தை
நீக்க உதவி செய்யுங்கள்.

விளம்பர இலாகா பிரசுரம் 1.

'GIDIA BUILDINGS'

EAST MAIN STREET, PUDUKKOTTAI.

A buyer's opportunity to discover the wide range of products manufactured in Pudukkottai.

All types of :—

- Household equipment furniture,
- Clothing,
- Jewellery,
- Silverware,
- Diamonds,
- Precious Stones,
- Gold ornaments of various designs and other light industries.

Awaiting your kind visit to our showrooms in East Main Street, Pudukkottai.

GIDIA INDUSTRIES LTD.,

NO RATION ON ENTERTAINMENTS.

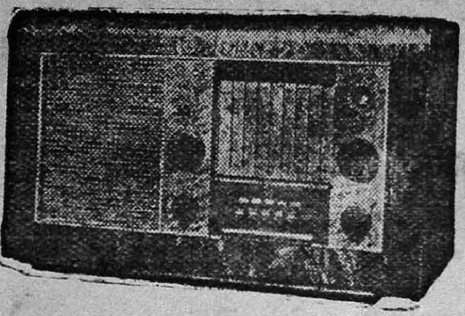

WORLD FAMOUS EKCO RADIOS!

ONLY LIMITED STOCK JUST ARRIVED !!

BOOK YOUR ORDER ATONCE TO AVOID DISAPPOINTMENT.

EKCO

6 Valves A. C. Band Spread	Price	Rs. 660.
4 " Round Cabinet	"	Rs. 475.
5 " A. C., D. C. Bedroom model	"	Rs. 395.
5 " 4 Volt Battery set	"	Rs. 560.
5 " Car Radio (6 Volts)	"	Rs. 620.
PEOPLES SET 3 Valves A. C. (Only Trichy) with complete aerial things	"	Rs. 110.

Sole distributors for Pudukkottai State:—

SUCCESS RADIO SALES & SERVICE,

East Main Street, Pudukkottai.

SPECIALISTS IN ALL KINDS OF RADIO SERVICE.

மதுரை

மெர்கண்டைல் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ்; மதுரை. | புதுக்கோட்டை ஆபீஸ், கீழ 2-ம் வீதி.

பிராஞ்சுகள்:-சென்னை (128, தம்பிசெட்டி நாயக்கன் செரு, பி. டி.) தல்லாகுளம் (மதுரை), புதுக்கோட்டை, அருப்புக்கோட்டை, சிவகாசி, பரமக்குடி, திண்டுக்கல், திருமங்கலம் அண்டு காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீ ராவ்பகதூர்

***K. M. S.* லெக்ஷ்மணய்யர்—சேர்மன்.**

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	...	ரூ.	5,00,000.
ரிஸர்வ் நிதி	...	ரூ.	50,000.

நடைமுதல் ரூ. 80,00,000-க்குமேல் கரண்ட் அக்கவுண்ட் வட்டி ரேட் ½% சேவிங்ஸ் பாங்க் கணக்குகளுக்கு 2½% வீதம் வட்டி கொடுக்கப்படுகின்றது.

பிக்சட் டிபாசிட்டுகள் 6—9 மாதங்களுக்கு 3% வட்டி விகிதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

S.* வெங்கடராமன், *B. Sc. (com.)
***C. A. I. I. B.,* காரியதரிசி.**

K. பிரணதார்த்தி, ஏஜண்ட், புதுக்கோட்டை.

புதுக்கோட்டைச் செய்தி

மாத வெளியீடு

பிரதி இங்கிலீஷ் மாதம் 15உ வெளிவரும்

சந்தா விபரம்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3.

தனிப்பிரதி விலை அணா 4.

பப்ளிஸிடி ஆபீஸர்,

புதுக்கோட்டை.

குளிர்ந்த

பானங்களுக்கும்

தேவி

கூல்டிரிங் ஸ்டால்

கீழ ராஜ வீதி, புதுக்கோட்டை.

ஸ்டேஷனரி

சாமான்களுக்கும்

சிறந்த இடம்

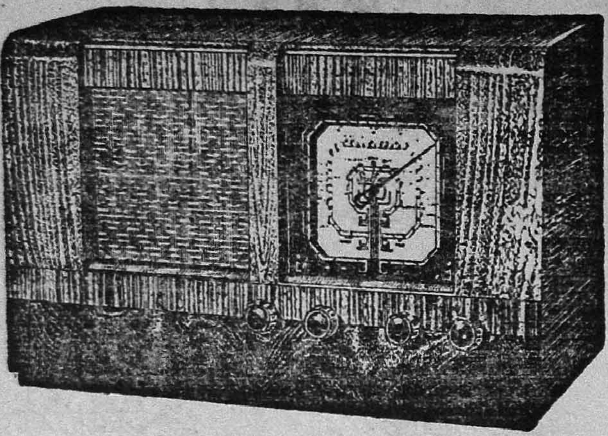

'ஸல்பஸ்' (SULFAZ) ரேடியோ

5 வால்வ் *A. C.*

மற்றும் ரேடியோ சாமான்கள்
ஒலிபெருக்கிக் கருவிகள்
வாங்குவதற்கும் ரிபேர்கள் செய்வதற்கும்

ராம் ரேடியோ சர்விஸ்

கீழ ராஜ விதி, புதுக்கோட்டை.

வாஸனை மிக்க

வாஸன் காப்பிப் பவுடரை

வாங்கி யருந்தி

வாழ்க்கையில் இன்புர வாழுங்கள்

வாஸன்ஸ் காபி & டீ

Pro.- Moorthy & Co.,

கீழ ராஜ வீதி. புதுக்கோட்டை.

புதிய சரக்குகள் ! பலவித தினுசுகள் !!

புதுக்கோட்டை
கோவாபரேடிவ் ஸென்ட்ரல் க்ளாத் டிப்போ.

ஸமஸ்தானத்திற்கு மில்துணிகளையும் நூல்களையும் வரவழைத்து
விநியோகிக்க உரிமைகொண்டது

இந்தியக் கம்பளிப் போர்வைகளும்
ஸ்திரீகளுக்குகந்த பட்டு தினுசுகளும் கிடைக்கும்.

6 கெஜ பட்டுச் சேலைகள் ரூ 36-லிருந்து கிடைக்கும்.

விபரங்களுக்கு :—

எங்கள் வியாபார ஸ்தலத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

PUDUKKOTTAI INFORMATION

"நயன் ஈன்று நன்றிபயக்கும் பயன் ஈன்று
பண் பிற்றலைப் பிரியாச்சொல்."

Saturday, the 15th November 1947.

Rates of subscription.

Rs. 3 a year.
As. 4 a copy.

சந்தா விபரம்.

வருஷம் 1-க்கு ரூபாய் 3.
தனிப்பிரதி அணா 4.

The Chief Scout (His Highness) and the Deputy Chief Scout
(Rajkumar Radhakrishna Tondaiman) in the Scout Rally held at Ramachandrapuram.

NOTES OF THE MONTH

The Dussara celebrations were held from the 15th to the 24th of October. The celebrations began with the worship at the Sri Dakshinamurti shrine by His Highness and his brothers. Important State officials were present. His Highness worshipped again at the shrine on Saraswati Puja and on the Vijayadasami days. On the evening of Vijayadasami day, His Highness went in procession accompanied by his Ministers and all State officials to Tirugokarnam, the shrine of his, tutelary deity Sri Brihadambal and then returned to the Palace along the main streets. Thick crowds of people thronged the streets and His Highness was garlanded at various points of the route.

❖ ❖ ❖ ❖

There was a Scout Rally at Ramachandrapuram which was organised for the Tirumayyam Taluk area. Eleven groups and nearly three hundred scouts took part. The scouts were in camp for four days from the 16th October. The camp was opened by Rajkumar Radhakrishna Tondaiman, Deputy Chief Scout. A Scoutcraft Exhibition was opened by the Diwan, Scout Commissioner, on the second day and His Highness the Chief Scout took the salute at a grand march-past on the 18th remained in camp for nearly 4 hours and presided at the camp-fire that night. He offered three prizes for the best items in the camp-fire. The scouts, scouters and rovers who had attended the function enjoyed themselves. The arrangements which were in the hands of a Rally Committee, of which Mr. Kumarappa Chettiyar, District Rover Scout Leader, was the President left nothing to be desired. Mr. G. Venkatesan D. C. C., Organising Secretary of the Boy Scouts' Association was in charge of the Rally, assisted by the District Rover Scout Leader.

❖ ❖ ❖ ❖

The Adult Education Camp was held at Arimalam from 14th September to the 21st September. Twenty men-teachers and six women-teachers lived in the camp. Many gentlemen with experience of adult education and of rustic life took part in the proceedings and helped to make the camp a success. Those who participated in the camp are greatly indebted to Mr. Rama Govindan for the hospitality which he

provided. Lectures were delivered on various subjects. A list of the speakers and the subjects they spoke on is given below :

Messrs. Speakers :	Subject :
1. K. R. Venkatarama Ayyar, B A, L.T., F. R. A S., Director of Public Instruction.	"Ideals of Village Life."
2. J. Daniel, B.A, L.T., Principal, Union Mission Training School, Viruthumpet.	"Learning—Adult's Aim."
3. P. M. Gopalakrishnan, Secretary, Rural Work Committee, Katpadi.	"Rural Re-construction."
4. G. P. Williams, B. A, L. T.	"Adult Education".
5. S. Devanesan, B.A, B.D., CERT. Ed.,	"Bee Keeping—Cottage Industry.
6. V. K. Rajagopala Ayyar, B.A., L.T.,	"Co-operative Movement".
7. T. Srinivasachariar, B A, L.T.	"Ideals of Teaching".
8. G. Venkatesan, D. C. C., Rural Improvement Officer.	"Scout Movement".
9. T. Arulswami Pillai.	"Physical Training".
10. Antonimuthu	"Mat Weaving".
11. Balakrishna Mudaliyar.	"Spinning".

❖ ❖ ❖ ❖

Mr. V. Shanmugham Chettiyar, First Minister, gave away certificates of merit to those who got training in this camp.

His Highness received deputations of the State Peoples' Congress, the Brahmin Sabha and the Pettaiyars' Association on different dates in the month. The deputationists conveyed to His Highness their gratitude for the Proclamation issued by His Highness promising full responsible Government to the people. They also represented what they considered to be the defects in the reforms granted and requested His Highness to rectify them. His Highness promised his careful attention to the matter.

The State Congress held its first annual conference at the Raja Talkies in the capital of the State on the 2nd November. Mr. S. Ganesan of Karaikkudi presided. Mr. A. Vaidyanatha Ayyar, B. A, B. L., Advocate, Madura, unveiled the portrait of late Sriman S. Satyamurthi.

Mr. Nilakanta Ayyar of Cochin unveiled the portrait of Mahatmaji and Mr. Kittu Ayyar of Tiruppattur unveiled the portrait of Subash Chandra Bose. About one thousand volunteers were present. Various resolutions were passed demanding certain alterations in the reforms promised by His Highness in his Proclamation dated 27th September 1947 and it was resolved to offer *Satyagraha* if the demands were not met before the 15th of November. The President expressed his appreciation of the Proclamation issued by His Highness, and desired that the proposals contained in it should be modified by providing for an increase of the elected members of the Constituent Assembly from 16 to 20 and for the Assembly to elect its own President. He also suggested that the question of reservation of Devastanams and Minorities may also be left to the Constituent Assembly. In view of the general satisfaction with the full Responsible Government on the basis of adult franchise which the Proclamation has given and the fact that the objections related only to minor details in procedure which are capable of satisfactory adjustment it is hoped that the Congress will re-consider its decision to offer *Satyagraha*.

❖ ❖ ❖ ❖

To allay apprehensions in the public mind that the preparation of rolls preliminary to the introduction of adult franchise may be unduly delayed, the Government have issued a communiqué stating that they are doing everything in their power to expedite the preparation of the rolls and that the reforms will be brought into working order much earlier than the time limit given in the Proclamation. They have appointed an officer to be in charge of the preparation of the rolls and have also ordered the appointment of three assistants to help the Adult Franchise Officer. It is Government's resolve to here to the time limit which they have specified and if possible to finish the work much earlier than the time fixed for it.

Mr. S. Ramachandra Ayyar, M A., B. L., Sarishtadar, Dewan Peishkar's Office, has been appointed as Superintendent of Census Operations and Adult Franchise Officer. He will be deputed to Cochin to study how the department is worked, with a view to expedite the preparation of the rolls here.

❖ ❖ ❖ ❖

The reorganisation of Devastanams has been engaging the attention of

His Highness' Government for some time and a Special Officer has been appointed for the purpose of going into the question and reporting upon the steps that should be taken to place the Devastanams on a satisfactory footing.

Mr. P. Balasubramaniya Sastriyal, M. A., B. L., has been appointed as Special Devastanam Officer.

❖ ❖ ❖ ❖

Mr. J. Kosalram Nayudu, Honorary Military Welfare Officer has been appointed as Labour Officer from the 1st of November. He will also be in charge of the Military Welfare work and evacuees as heretofore.

❖ ❖ ❖ ❖

The Government have also sanctioned the appointment of a Junior Factory Inspector to supervise the working of factories under the Factories Act and have selected Mr. P. V. Kalyanaraman for training at New Delhi.

❖ ❖ ❖ ❖

The second appeal court concluded its session for 1947 on the 4th November. Mr. S. R. Swaminatha Ayyar B. A, B. L., on behalf of the Bar addressed the judges and they replied suitably. The special judges have disposed of 82 second appeals (details of which are given below) besides 37 applications and 3 review applications this year.

Second Appeals.

Confirmed	48	Otherwise	6
Modified	6	Adjourned to next session ...	2
Reversed	11		
Reversed and remanded for disposal.	8	Total ...	82
Compromised ...	1		

❖ ❖ ❖ ❖

As decided at one of the meetings of the Managing committee, the Non-Gazetted Government Officers' Association has called for a General-body meeting at 3 p. m. on Friday the 28th November 1947 in the Town Bank Library hall. They have also appealed to such of those non-gazetted officers who are not members to enrol themselves as members of the Association and have requested the members to send in their resolutions on or before the 21st November 1947.

A NOTE ON EROSION.

Erosion is a world-wide problem. Europe is the continent least affected, though even in parts of Europe, for example the Russian steppes, erosion is a serious problem. In America, Asia and Africa its importance cannot be exaggerated. In regard to Africa, General Smuts has said 'Erosion is the biggest problem confronting this country; bigger than any politics'. The Darbar consider that in our own State anti-erosion work is more important than even Medical Relief or Education. But, until the public have been further educated in the importance of this work, it would be hopeless to give it the priority to which it is entitled in our Budgets.

2. Erosion is of two main kinds. Erosion due to Wind, and erosion due to Water. Erosion due to wind is of little or no importance in our State, though there is reason to believe that in Coimbatore, and perhaps other Districts of the Madras Presidency, it is of much greater importance. How important it is in the U. S. A may be learnt from the story told by Stuart Chase in that terribly interesting book 'Rich Land, Poor Land' that 'an old Nebraska farmer was sitting on his porch during a dust storm. Asked what he was watching so intently, he replied 'I'm counting the Kansas farms, as they go by'! In Pudukkottai we have to deal with erosion due to water.

3. This begins as 'sheet erosion', which most people would not notice at all. Layer after layer of the soil is peeled off, and finally, after less than a foot, it may be, is gone, what the Americans call 'hard-pan' is reached, which is infertile, at all events unless it has been ploughed up and exposed to the action of the atmosphere for some time. For the time being, at all events, the soil is devoid of plant-food. Then come gullies, small at first, increasing rapidly, and finally forming gorges, perhaps 20 feet deep. There are such gorges in our State, for example at Ariyur vari, and Tudayamparai. As the process goes on large areas of bare rock are laid bare, as can be seen at the places already mentioned, and at many others in the State, among which may be mentioned, Manaturaivari (which feeds Valnad Periyakulam) and Ponnachchikulam, both in Alangudi taluk.

4. It must always be borne in mind that—apart from the serious silting up of the tanks caused by erosion—it is not a mere question of transporting soil from one place to another, where it may be equally useful. Whatever may be the nature of the silt carried by the Nile in Egypt, and some of the large rivers in China, the silt formed by erosion in our State is *infertile*, owing to the changes in the physical and chemical structure and composition of the soil that it undergoes, when carried to any distance by water. In their book 'The rape of the Earth', Jacks and Whyte say 'The water breaks down the transported soil-crumbs into their constituent particles of sand, silt, and clay, thereby destroying most of the characteristic soil properties and fertility, so that even when the eroded particles are redeposited on cultivable land, they have lost much of their productive capacity'.

5. It is not too much to say that, unless effective measures are taken to check erosion in our State, within a measurable time—it may be a century, it may be more, or less—a very large part of the high grounds, such as are common in the Alangudi and Tirumayyam taluks (there is much less erosion in Kulattur taluk, probably owing to the fact that there is less laterite in the subsoil there and more gneiss) will have been reduced to a desert of bare and eroded rock, scarred by horrifying ravines incapable of supporting any form of life,—human, animal or vegetable; while all the tanks will have been silted up, and most of the cultivable lands destroyed by the deposit of infertile silt.

6. All books on this subject lay stress on the fact that this artificial or man-caused erosion, as opposed to natural erosion, which is on the whole a beneficial process, is of *recent origin*. Such appears to be the case in our State. In fact, if erosion had been proceeding for any considerable period at the same pace as at present, the condition of the State would already be such as has been foretold above. The Vattam Karnam (village accountant) assured the writer that where the appalling Ariyur ravine now is, forty years ago there was no ravine at all. That this is literally true the writer cannot guarantee, but it seems not unlikely.

7. What started it? The clue may possibly be found in the following quotation from the State History. "It may be mentioned that the Resident made arrangements for clearing the forests and increasing the

cultivable area of the State. In 1826 in reply to a question of the Governor to the Raja whether the country was covered as much with woods as before, the Raja informed him that 'agreeably to his father the Colonel's (i. e, Col. Blackburne's) 'order, the woods had been almost cut down, and that cultivation was going on, some thin wood remaining still in some places'. The fact remains, however, that in some of the areas where erosion is worst there is still a good deal of scrub jungle, and of course there was never high forest in Pudukkottai.

8. Cart-tracks are a fruitful cause of gullying. This is mentioned by Lord Hailey in his work on Africa. In any area where erosion is in progress the process can be seen by which at first small gullies are formed by the wheel tracks, then these are deepened, till the cart-track has to be abandoned, and another route is taken by its side, while the original track cuts deeper and deeper till a formidable gully is formed, to grow in due course into a ravine.

9. Nothing had been done to check erosion till some 8 years ago. Attention had been concentrated entirely on the silting-up of tanks, which it was sought to check by building expensive masonry grade-walls at the *bottom* of the *varis* leading into the tanks. Owing to their cost, these could only be few, whereas hundreds—nay thousands—are required. They were not particularly effective, even in stopping silt reaching the tanks. An idea was entertained that the silt deposited behind them might be removed in lorries, but of course this was never done! The cost would have been prohibitive, and it would have been difficult to find a place to dump the silt, whence it would not at once have washed down into another tank, or some cultivable fields. The problem of the rapid denudation of the *uplands* was of course not touched at all. It was like putting a basin on the floor to stop a leak in the roof!

10. What we now aim at is *preventing denudation and consequent formation of silt*, not merely the disposal of silt after it has formed, and after valuable soil has been carried away from the uplands and defertilized. The cardinal principle that has now been adopted is that anti-erosion work must begin at the *top* of the eroded area, and work down to the bottom. Rubble dams have been built in very large numbers, and earthen bunds formed to check surface-wash. Dams formed of the trunks of palmyras (*Borassus flabellifer*) were tried at first, and

would have been very cheap, but were not a success, owing probably to seasoned timber not having been used.

11. Steep banks have been terraced, and on the bunds and terraces various kinds of grass have been sown. Two African species have been tried, '*Kikuyu grass*' (*Pennisetum clandestinum*) which had already been cultivated at Kodaikanal, and '*Giant Star Grass*' (*Cynodon plectostachyum*) which was specially obtained from Kenya and Pretoria. Various indigenous grasses have also been tried. The *Kikuyu grass* has not proved successful, but the *Giant Star* has done well in one place. It cannot yet be said to be a success. Much more remains to be done in this direction.

12. A considerable area adjoining Manaturaivari has been ploughed with the State motor tractor, *along the slope*, and *Cholam* (*Sorghum vulgare*) sown. The ploughing is of course very beneficial, but the *Cholam* was sown at the wrong time and failed. Aloes (*Agave*), Cashew, (*Anacardium occidentale*) and *Virali* (*Dodonaea viscosa*) are other species planted or sown. Owing to the comparatively cheap nature of these expedients, a good deal of work has been done in half-a-dozen places, and a steadily increasing allotment is being made for these works in the Budget

13. The ryots were at first by no means convinced that these works were to their advantage. They said that they were cutting off the supply to their tanks; which in any case were doomed to destruction sooner or later, if nothing was done—a fact that they did not grasp—though actually the ultimate effect of the works must be to improve the water supply, by raising the general water-level in the upland sub-soil, while checking the velocity and reducing the violence of floods. Now, it is believed that many, even of the ryots, are beginning to see how beneficial these works are and the Legislative Council is asking for larger expenditure on anti-erosion work, which it formerly criticised.

14. What the Darbar are doing at present is but little, it is true, having regard to the magnitude of the problem. Lakhs, perhaps crores, might be spent on it. That is not possible, but the Darbar consider that it is better to go on methodically, year after year doing what little they can, rather than to do nothing. They do not subscribe to the principle 'Posterity has done nothing for me, so there is no reason why I should do anything for posterity'.

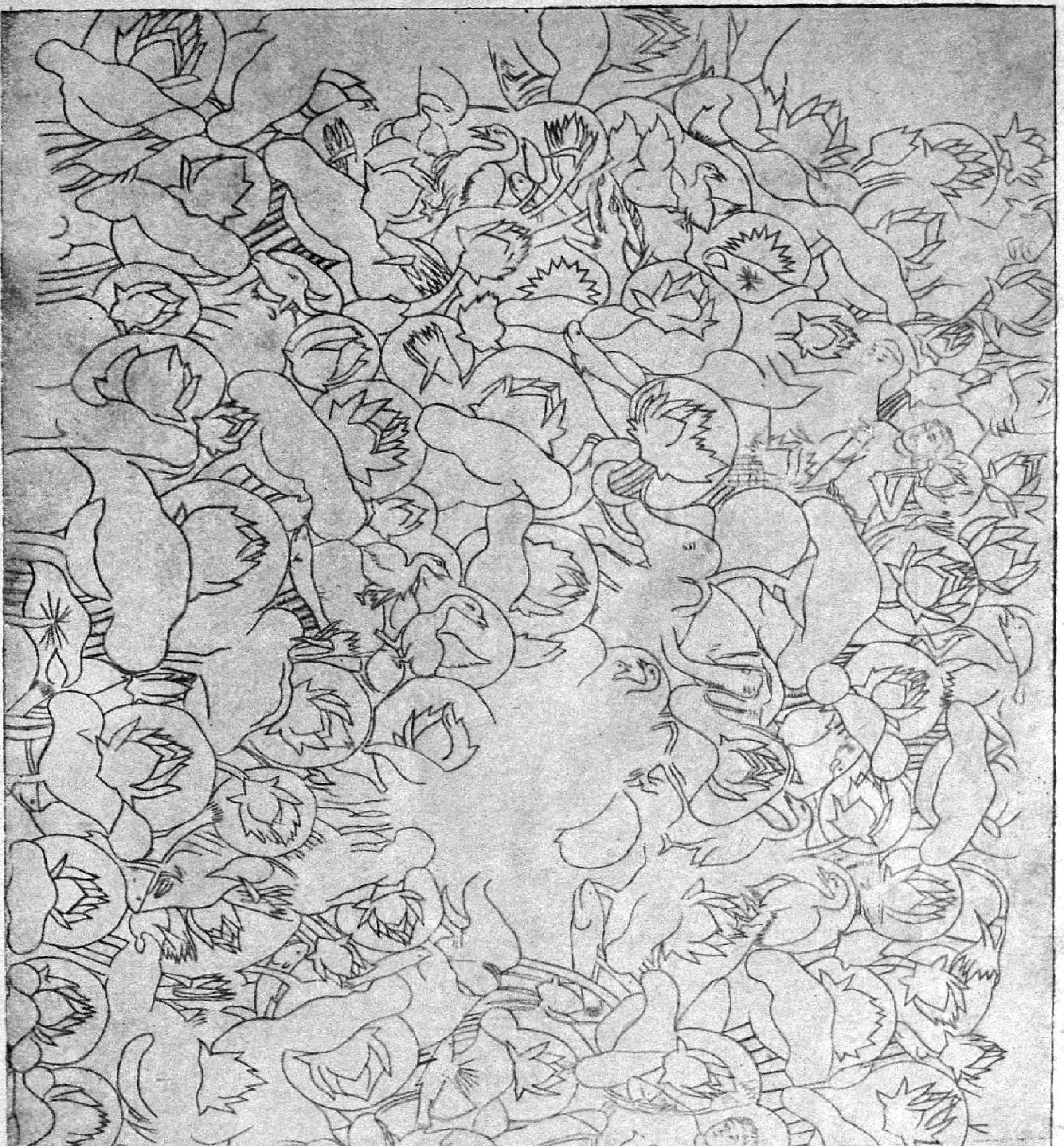

Sittannayásal Frescoes, which carry on the tradition of the well-known Ajanta Frescoes.

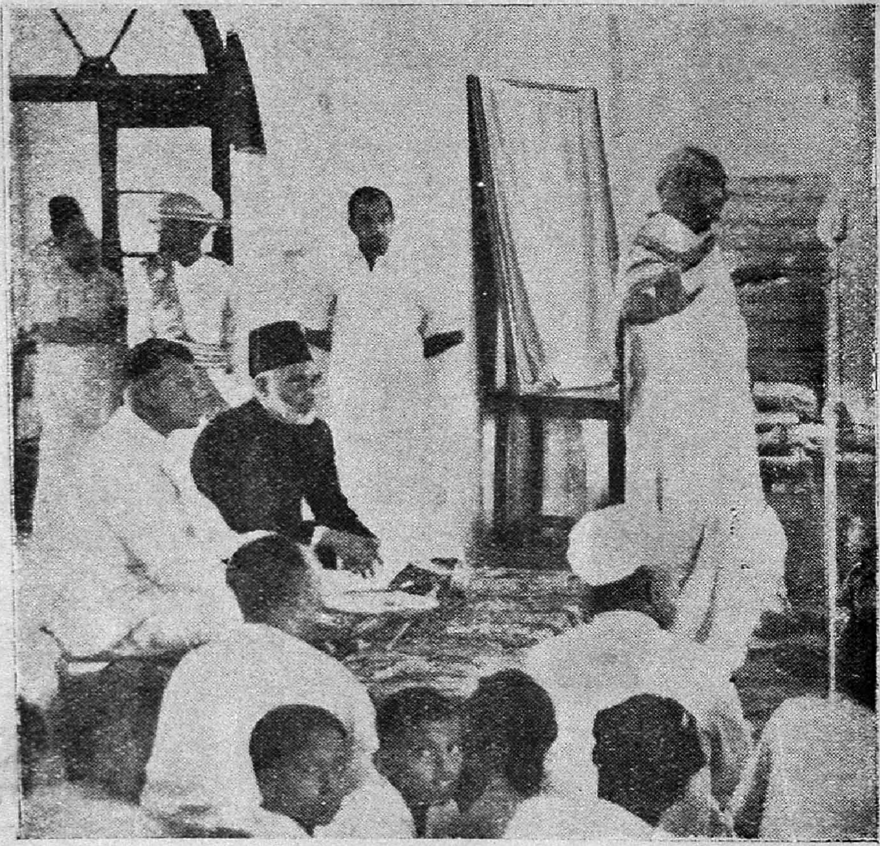

Charka Jayanti celebrations.

FOOD SITUATION IN THE STATE.

FOR THE FIRST FORTNIGHT OF OCTOBER, 1947.

(Contribution of the Rationing Department).

I. Weather condition and crop prospects—The weather continued to be hot and dry. There was wide-spread rainfall throughout the State. This was helpful to the standing crops. Short-term paddy was harvested in parts of the State and the out-turn was fair. Well sinking loans with a maximum subsidy of Rs. 50 are freely granted to ryots to encourage cultivation of more lands with food crops.

II. Progress of the Basic Plan—The stock of foodgrains at the beginning of the fortnight was 2,278 tons of which there were 2224.8 tons of rice. There was about 9 weeks supply of rice on hand calculated on the average off-take of the preceding 4 weeks during the fortnight under review. The foodgrains locally procured have been handed over to the wholesalers or retailers. They have been authorised to buy as much millets as they could locally procure and to submit weekly returns showing the total quantity bought, sold to the ration card-holders as whole or part of their rations and to the ration-shops respectively and the balance left with them. Ten Procurement Inspectors have been appointed to concentrate special attention on the Procurement of all foodgrains and three clerks have been appointed to effect quick movement of the procured paddy. The Board of Revenue (Civil Supplies) Madras have been pleased to allot the Tanjore quota of 720 tons of rice and 80 tons of millets from August 1947. The quota has since been revised as 500 tons a month from August 1947.

III. Market conditions.—Prices of foodgrains remained steady till 25—8—47 when the price of paddy was raised on account of the rise in price of Tanjore paddy.

IV. Procurement, Inspection and Storage.—All possible steps are being taken to procure as much of the foodgrains as possible. Places where foodgrains are stored are inspected by the Rationing staff in accordance with the instructions that the Government of India have issued

from time to time. The State Police are keeping an eye on these Godowns.

V. Movement.—Foodgrains from outside are transported to the State by Railway and lorry. They are distributed to the several parts of the State by motor lorries and country carts. No transport difficulty is experienced in the distribution of foodgrains to the several parts of the State.

VI. Rationing and Nutrition—State wide rationing introduced from 15—3—46 is working satisfactorily. The Darbar have since ordered that the stock of Maize flour may be well cleaned and issued outside the 8 ounces ration to card-holders who want them to avoid further deterioration and consequent waste of food in these hard days of food crisis. Supplementary rations to hard-manual labourers are allowed as dry grains to card-holders and as cooked food in industrial canteens. An extra ration of 4 ounces of rice for a day is given to each expectant mother. The rice part of the ration was reduced to 8 ounces from 10 ounces from 25—7—47.

VII. Basic Plan of edible oil, oilseeds and oilcakes.—There has been no marked change in the prices of edible oil seeds and oil cakes in the fortnight under review.

VIII. General.—The stock of rice at the end of the fortnight under review was sufficient for 10 weeks rationing calculated on the average off-take of the previous four weeks.

CO-OPERATIVE CREDIT SOCIETIES IN THE STATE.

(contributed by the Pudukkottai Co-operative Central Bank, Ltd.)

In the last two issues of the "Pudukkottai" Information, a historical background of the Co-operative Movement in the State has appeared and it is our desire to deal in these pages with the working of the Co-operative movement in the State in all its aspects.

Agricultural Co-operative Credit Societies being the backbone of the Co-operative movement in general, we shall take up, for publication in this issue, the history and present condition of the rural agricultural co-operative credit societies in the State.

"It is now 39 years since the co-operative movement was first introduced in the State—just four years after it was introduced in India. The country being an essentially agricultural one, the majority of population being agriculturists, the movement was started mainly for the amelioration of the agricultural population, chiefly by supplying cheap credit to them for carrying on agricultural production. Naturally, therefore the movement began by organisation of rural agricultural credit societies. A simple set of by-laws was framed under the first Co-operative Societies Regulation passed by the State Government, and societies began to be organised in village parts mainly under the initiative of the Government department of Co-operation, of course, with the hearty co-operation of leading non-officials endowed with a spirit of service to the people. Though the progress in the organisation of such societies was rather slow in the beginning, yet, with the great enthusiasm displayed in the years 1922 to 1929 by the officials of the department in organising new societies, there was a phenominal growth in the number of societies started. As against 33 societies organised in the years 1908 to 1921, 83 Societies were registered in the period 1922 to 1929. It was soon found out, however, that in their enthusiasm in starting a number of Societies, the organisers lamentably failed to examine first whether the prospect of any societies working successfully in the places was bright or fair. After organising a society they did not bother themselves about seeing that it works successfully. Naturally therefore, many of these societies dragged on for some time and then failed miserably.

The main objects with which a village cooperative society was created were—

(1) to enable the agriculturists, artisans and persons of limited means to borrow monies for their needs at cheap rate of intrest;

(2) to afford facilities for the purchase of the agricultural and domestic requirements of the members cheaply, and also to sell their produce to their maximum advantage; and

(3) last but least to encourage thrift, self help and a spirit of ESPRIT-DE-CORPS among the members. These village credit societies were based on the theory of unlimited liability by which the people forming a co-operative society in a village, voluntarily agreed to

have their whole property as security for the debts of the society. For this purpose, a mutual knowledge of all members was necessary and the area of operation of each society was confined to a revenue village. The structure was also raised on three fundamental principles underlying the movement. They are:—(1) voluntary character of the association, (2) perfect equality of right of members viz., one man one vote irrespective of the number of shares held by each and (3) absence of profit motive and consequently a restriction in the payment of dividends on shares out of the net profits.

Though the objects covered a fairly wide field of activities, these societies confined their activities mainly to lending monies to their members for their agricultural and other needs. Few good societies however were alive to the full needs of their members and engaged themselves in other activities as well. On the credit side, these rural societies have in a way contributed not a little to lessening the burden of debt of members—the agriculturist. It is true however that in spite of the progress of the movement in the last forty years, it can be said to have touched only a fringe of the agricultural population. At the same time it must be admitted on all hands that it is the establishment of rural Co-operative Credit Societies that has brought down the rate of interest on money-lending in the country. The societies get the monies required by them from the Central Bank at 4% rate of interest and lend them to their members at 6½ per cent.

Though these village societies were started under good auspices and began to work fairly well, owing to want of proper training in the principles and methods of co-operation on the part of the members in general and of the office bearers in particular of these societies and owing to lack of personal incentive to goad them to sustained work, the societies gradually began to deteriorate. The members of the Committee of management themselves became defaulters and consequently in many societies they failed to take action for collection. It was therefore necessary, in order to safeguard the monies of the Central Bank to resort to such measures as provided for under the law for the management of the society. The committees of many societies were superseded. In many more societies due to the recalcitrant attitude of the borrowers more stringent measures had to be adopted for the realisation of the loans.

Liquidation proceedings had also to be resorted in extreme cases. Added to these, the unprecedented fall in the prices of agricultural produce and the general economic depression of the years following 1930 largely contributed to the set back of the movement on the credit side all over.

The standard of repayment became very low. Members were unable to pay back their debts and in turn the societies failed to meet the obligations to the Bank. A feeling of despair and anxiety came in the minds of those connected with the management of the Central Bank and the Government as well. Though this feature was common to the whole of India and not peculiar to the State alone, it was necessary to take steps to rehabilitate the movement and tide over the crisis. Measures were taken by the Central Bank and on the advice of the Department the services of a Government Officer of revenue experience was obtained by the Bank and he was appointed Executive Officer of the Central Bank. A number of supervisors and sale officers were also appointed to assist him. A scheme was drawn up for rectification and consolidation and the result of the working of the scheme was very successful; most of the debts considered doubtful of recovery or bad were collected and the position of the Bank was brought to a state of satisfaction. Along with the consolidation of the defunct societies, the question of expansion of the activities and organisation of fresh societies was also taken up. The position of the village credit societies was then brought to a condition which there was no reason to worry over much. Only they had to be reorganised and revitalised so as to make them real centre of all kinds of economic activities of the rural population. At this stage, the Great-War—World War No. II began.

As in all other economic activities of the country, the World War had a telling effect on the co-operative movement as well. The departmental officers as well as the non-official co-operators, found great scope for non-credit activities—especially Consumers' Stores, whose record till then had nothing to be proud of.—They concentrated their attention and energy to the starting of as many Consumers' stores as possible, and the sphere of other activities of non-credit side.—The credit side of the movement thus came to be neglected.

As stated in the beginning village credit organisation is the basis of Co-operative movement in general. And Co-operation is found to be the

panacea of all ills with the rural population are afflicted. Now that popular Government have come to power, various schemes and reforms are being considered for the betterment of the economic condition of the rural population. The general trend of opinion is that co-operation is the best mode to be adopted in carrying out any such reforms. It is therefore, essentially necessary that village credit organisations should be revitalised and reorganised in such a manner that they may worthily undertake the economic elevation of the rural masses.

Already the Agricultural Finance Committee and the All India Co-operative Planning Committee appointed by the Government of India have submitted their reports. The proposals and recommendations contained therein were examined in detail at various conferences—All India Co-operative Conference, 15th Registrar's Conference—and resolutions have been passed and submitted to the Government. Criticisms and suggestions modifying or implementing them are also being made by Co-operators in Press and platform. The Madras Province has taken a lead in this respect as in all other matters relating to Co-operation and the Registrar of Co-operative Societies, Madras, has already begun to try some of the recommendations in select areas.

While so much interest is being evinced in matters of Co-operation elsewhere, it is a matter for regret that in our State neither the Government nor the non-official co-operators have taken any initiative in furthering the co-operative movement. It is hoped they are watching the developments in the adjoining province and will not be slow to follow their methods in the State also. It would, however be, in fitness of things that the Government officials and leading non-official co-operators meet at a conference and draw up plans and schemes for rehabilitating the co-operative movement in rural parts.

EXTRACTS FROM OTHER JOURNALS

"Deliberations of the Prohibition Conference" published in "*MADRAS INFORMATION*".

The Hon'ble Minister for Prohibition requested the representatives of the States to inform him of the Prohibition measures they had taken in their respective States, the measure of success they achieved, and the extent of the areas where they had introduced Prohibition.

The representative from the Mysore State stated that the policy of the State was to introduce Prohibition within a period of five years, by stages. The Mysore Government would certainly consider whether the number of shops in the border areas could not be cut in a greater degree, within the 20 per cent fixed for the year; but that could be done only from the next year as the shops had already been leased out on 1st July. As regards illicit distillation, they had a special mobile staff for detection purposes, in addition to the usual staff.

The Commissioner of Excise, Cochin, who represented the State said that in Cochin the Pohibition Act was practically the same as the Madras Act. The State's policy was to introduce Prohibition in stages and they had decided to begin with Chittur taluk.

The Diwan of Banganapalle State stated that his State also was taking definite steps for restricting the consumption of drinks. As regards belt area, Banganapalle was so small in extent that it would be difficult to give a belt area of 3 miles, but they were considering whether a two-mile belt area could not be created. The State was also trying to cut down the number of shops, and to put down illicit distillation.

The representatives of the Sandur State stated that the present excise revenue of the State was between Rs. 1½ lakhs and Rs. 2 lakhs and this figure included revenue from ganja, opium, etc. The State authorities themselves wanted to introduce Prohibition in the State and once again assured the Madras Government that the Ruler would co-operate to the utmost extent possible in seeing that Prohibition in Bellary was made a success.

The Diwan of Pudukkottai remarked that if the conference had been convened some six months ago, the State would have been better able to see that Prohibition in the border districts was a success; but as it was now late in the year, nothing much could be done as regards the location of shops in the boider areas. The Pudukkottai State had in fact for the past few years been controlling arrack, and would give the assurance that the quantity would be kept at the same level. As regards toddy, he had no objection to limit the number of trees and also to shift the border shops beyond a three-mile belt area. As regards the policy, however, he

regretted he could not agree to complete Prohibition. His State had an idea of limiting drink to the people who were drinking at present, avoiding issue to women and children and also of limiting the quantity, by adopting system of rationing. That, he thought, would be a more effective method of achieving prohibition in a period of say, fifteen years, which was not a long period in the history of a nation. On the whole he was ready to co-operate with the Madras Government to the maximum extent possible.

The representative from French India whose speech was translated by an interpreter said that there was a proposal to cut down drink by 50 per cent coming up for consideration before the French India Assembly at Pondicherry on the 15th October. He requested that a representative of the Madras Government be deputed for explaining the proposals to the Assembly after due intimation of the date of his coming.

The Chairman, in winding up the proceedings said that he was greatly encouraged by the deliberations of the Conference public opinion was an uncertain factor; it varied with persons and places. In his opinion the next important thing was to get greater co-operation from the Indian States. It was practically unanimously agreed that prohibition as a policy was a sound and wholesome one and it was also agreed, he thought, that there would be difficulties in its practical working. The success of the measure therefore depended a good deal on public co-operation and also the co-operation of the different state and provincial authorities.

One of the important results of this Conference was that they had begun to understand each other. The Madras officials had placed their difficulties before the State representatives and the State representatives had given assurances of co-operation and support in the carrying out of our policy. After all, India was one and indivisible and when we were all working for the common good of the country it was necessary that we should stand shoulder to shoulder in implementing any policy for the good of the people. They had all come to some understanding by which he hoped prohibition could be enforced more effectively in the future than in the past.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 500—15-11-47

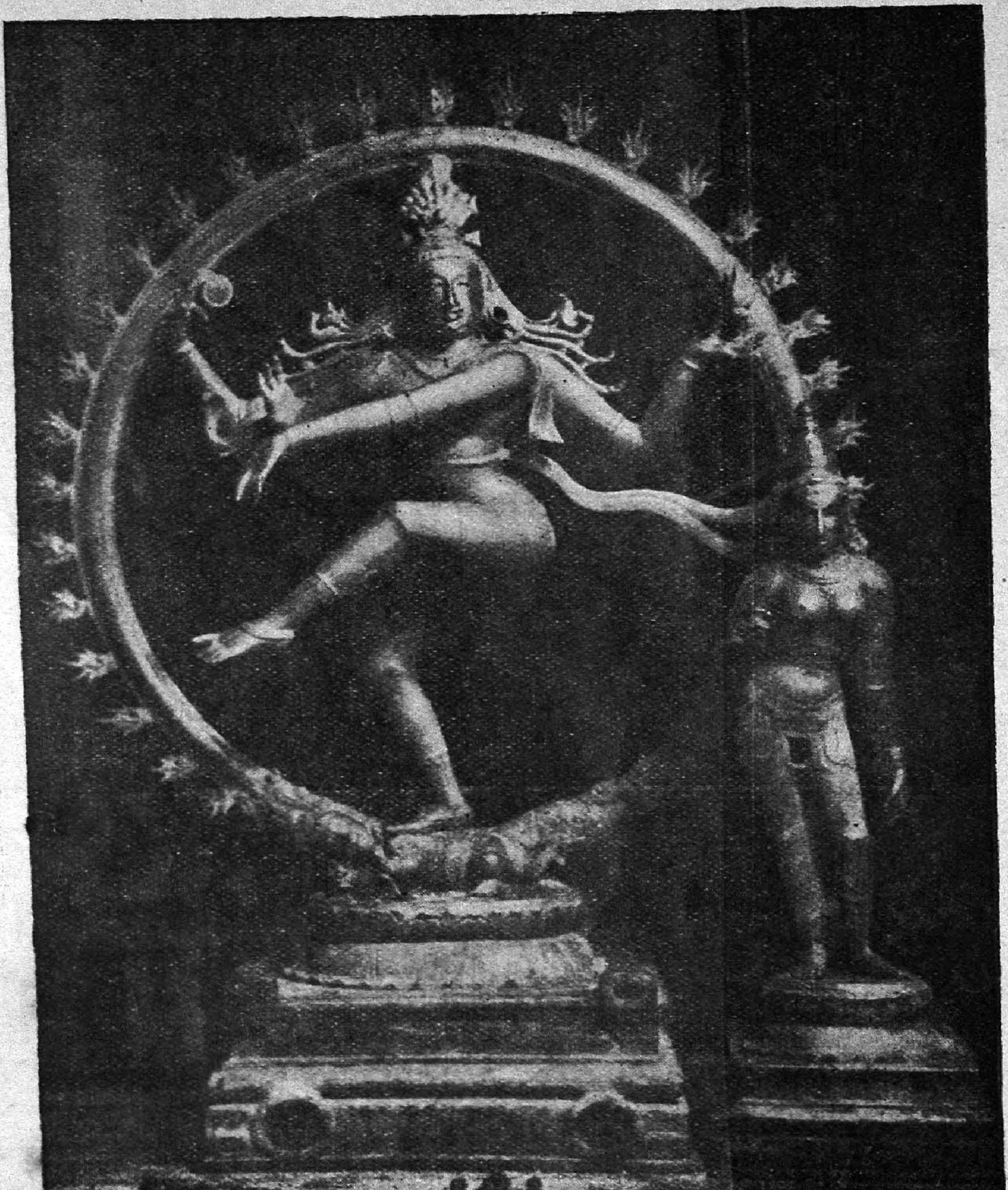

Naṭarája—(Bronze)—Tiruvaraṅguḷam Temple.

தமிழ் பகுதி

மாதக்குறிப்புகள்.

அக்டோபர் மீ 15-ம் தேதியிலிருந்து 24-ம் தேதி வரை தசராக் கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்றன. இக்கொண்டாட்டங்கள் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்பிரான் அவர்களாலும் அன்னாருடைய சகோதரர்களாலும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வாமி கோவிலில் தெய்வ வழிபாட்டுடன் துவக்கப்பட்டன. அச்சமயம் முக்கிய சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரசன்னமாயிருந்தனர். சரஸ்வதி பூஜை விஜயதசமி நாட்களிலும் மறுபடியும் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் பிரானால் தெய்வ வழிபாடு செய்யப்பட்டது. விஜயதசமி தினத்தன்று மாலை மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்பிரான் மந்திரிகளுடனும் எல்லா சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர்களுடனும் தங்கள் குலதெய்வமாகிய திருக்கோகர்ணத்திலுள்ள ஸ்ரீ பிரஹதம்பாள் கோவிலுக்கு ஊர்வலமாகச் சென்று வழிபாட்டின் பின்னர் ராஜவீதிகள் வழியாய் பவனி வந்து அரண்மனையை அடைந்தார்கள். திரளான மக்கள் தெருக்களில் நின்று தரிசனம் கண்டனர். மன்னர் பிரானுக்கு மாலைகள் பல இடங்களில் சூட்டப்பட்டன.

* • * *

திருமயம் தாலூகா பிரதேசத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஓர் சாரணப் பெருங்கூட்டம் ராமச்சந்திரபுரத்தில் நடைபெற்றது. பதினோரு தொகுதிகளாக வந்த கிட்டத்தட்ட முன்னூறு சாரணர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். அக்டோபர் மீ 16-ம் தேதியிலிருந்து 4 நாட்களுக்கு இவர்கள் பாடி வாழ்க்கையை நடத்தினர். இந்த முகாமானது ஸமஸ்தான உதவிப் பிரதம சாரணர் ள-ராஜகுமார் ராதாகிருஷ்ணத் தொண்டமான் அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கபபட்டது. இரண்டாவது நாள் ஸமஸ்தான சாரணக் கமிஷனரான திவான் அவர்கள் சாரணப்பொருட் காட்சியைத் திறந்து வைத்தார்கள். 18-ம் தேதி மாலை ஸமஸ்தான பிரதம சாரணர், மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்பிரான் சாரணர் அணிவகுப்பு மரியாதையைப் பெற்று சற்றேறக்குறைய நான்கு மணி நேரம்வரை அம்முகாமில் தங்கியிருந்து அன்று இரவில் நடைபெற்ற தீவட்ட களியாட்டத்திற்கு தலைமை வகித்தார்கள். அக்களியாட்டத்தில் திறம்பட நடித்த மூவர்களுக்கு பரிசுகளும் வழங்கினார்கள். இதற்காக விஜயம் செய்திருந்த சாரணர், திரிசாரணர் யாவரும் முகாமில் மகிழ்ந்திருந்தனர். இந்தச் சாரணப் பெருங் கூட்டம் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள்யாவும் ள-குமரப்பச் செட்டியார் (District Rover Scout leader) தலைமையின்கீழுள்ள ஓர் கமிட்டியின் உதவியால் எவ்வித தட்டுமின்றி இனிது நடைபெற்றது.

சாரணச்சங்க நிர்வாகக் காரியதரிசி ஸ்ரீ G. வெங்கடேசன் D. C. C., ஜில்லாத் திரிசாரணர் தலைவரின் உதவியைக் கொண்டு இப் பெருங் கூட்டத்தின் அலுவல்களுக்கு பொருப்பாக இருந்தார்கள்.

*　*　*　*

செப்டம்பர் மீ 14 தேதி முதல் 21-ம் தேதிவரை அரிமளத்தில் ஓர் முதியோர் கல்வி பயிற்சி முகாம் நடைபெற்றது. இந்த முகாமில் 20 ஆசிரியர்களும் 6 ஆசிரியைகளும் பயிற்சி பெற்றனர். முதியோர் கல்வி பற்றியும் கிராம அனுபவம் பற்றியும் தெரிந்த பல கனவான்கள் இந்த முகாமில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வெற்றி பெறச் செய்தனர். இந்த முகாமில் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்த ஸ்ரீ ராம கோவிந்தன் அவர்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். பல விஷயங்களைப்பற்றிய பிரசங்கங்கள் நடைபெற்றன. அவைகள் வருமாறு:—

	பிரசங்கம் செய்தவர்கள்		பேசப்பட்ட விஷயம்
1.	ஸ்ரீமான் வெங்கிட்டராமய்யர் அவர்கள் (ஸமஸ்தான கல்வி இலாகா நிர்வாகஸ்தர்).	...	"சிரான கிராம வாழ்க்கையும் அதன் விதிகளும்."
3.	ஸ்ரீ J. தானியேல் அவர்கள்	...	"முதியோர் மனோபாவம்—எழுத்தறிவித்தல்."
3.	ஸ்ரீ P. M. கோபால கில்ஷ்ணன் அவர்கள்.	...	"கிராமப் புனருத்தாரணம்"
4.	ஸ்ரீ G. P. வில்லியம்ஸ் அவர்கள்	....	"முதியோர் கல்வி".
5.	,, S. தேவநேசன்	...	"குடிசைக் கைத்தொழில்கள் தேனீ வளர்த்தல்".
6.	,, V. K. ராஜகோபலய்யர்	...	"கூட்டுறவு இயக்கம்".
7.	,, T ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியார்	...	"போதனு முறை".
8.	,, G. வெங்கடேசய்யர்	...	"சாரண இயக்கம்".
9.	,, T. அருள்ஸ்வாமி பிள்ளை	...	"தேகாப்பியாசம்".
10.	,, அந்தோணி முத்து	...	"பாய் முடைதல்",
11.	,, பாலகிருஷ்ண முதலியார்	...	"நூல் நூற்றல்".

இம் முகாமில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு முதல் மந்திரி ஸ்ரீ. வி. ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் நற்சாட்சி பத்திரங்கள் வழங்கினார்கள்.

*　*　*　*

இம்மாதத்தின் பலதேதிகளில் மாட்சிமைதங்கிய மன்னர்பிரான் ஸமஸ்தான மக்கள் காங்கிரஸ், பிராம்மண சபை, பேட்டையார்கள் சங்கம், இவர்களால் அனுப்பப்பட்ட தூது கோஷ்டிகளுக்கு பேட்டி அளித்தார்கள்.

தூது கோஷ்டியினர் மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் பிரானிடம், மக்களுக்கு பொருப்பாட்சி வழங்குவதுபற்றி விடுத்த பிரகடனத்தை பணிவுடன் ஏற்று, நன்றி அறிதலை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். பிரகடனத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சீர் திருத்தங்களில் அவர்களுக்குள்ள குறைகளை தெரிவித்து அவைகளை நிவர்த்திக்கும்படி மன்னர்பிரானை வேண்டிக்கொண்டார்கள். மன்னர் பிரான் தன்னுடைய பூர்ண கவனத்தையும் இந்த விஷயத்தில் செலுத்துவதாக வாக்களித்துள்ளார்கள்.

* * * *

சமஸ்தான காங்கிரஸின் முதலாவது ஹஸ்த்திய அரசியல் மகாநாடு தலைகளில் ராஜா டாக்கீஸில் நவம்பர் 2-தேதி நடைபெற்றது. காரைக்குடி ஸ்ரீ சா. கணேசன் தலைமை வகித்தார். மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீ A. வைத்தியநாதய்யர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் S. சத்தியமூர்த்தியின் திருவுருவப் படத்தை திறந்து வைத்தார். கொச்சியிலிருந்து விஜயம் செய்திருந்த ஸ்ரீமான் நீலகண்டய்யர் மகாத்மாஜீயின் திருவுருவப்படத்தையும், திருப்பத்தூர் ஸ்ரீ கிட்டு அய்யர் சுபாஷ் சந்திரபோஸின் திருவுருவப்படத்தையும் திறந்து வைத்தார்கள். சுமார் ஆயிரம் தொண்டர்கள் வந்திருந்தனர். மாட்சிமை தங்கிய மன்னர்பிரானின் 27—9—47 தேதி பிரகடனத்தில கண்ட சீர்திருத்தங்களில் மாறுதல்கள் கோரி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. நவம்பர் 15-ம் தேதிக்குள் தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறாவிடில் சத்தியாக்கிரஹம் செய்யப்போவதாய் முடிவு செய்யப்பட்டது. தலைவர், மன்னர்பிரானின் பிரகடனத்தை மெச்சிப்பேசியும் சிற்சில விஷயங்களில் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்ட அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினர்கள் 16-லிருந்து 20 ஆக உயர்த்தப்படவேண்டுமென்றும், மேற்படி சபைத் தலைவரை அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றும் எடுத்துரைத்தார். தவிர தேவஸ்தானப் சம்பந்தமான விஷயங்களையும், சிறிய வகுப்பினர் தொகுதி விஷயத்தைப்பற்றியும் அரசியல் நிர்ணய சபையின் கவனத்திற்கே விட்டுவிடவேண்டுமென்றும் எடுத்துரைத்தார். பிரகடனத்தைப்பற்றியும் மொத்தத்தில் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தோன்றுவதாலும் ஆட்சேபணைகள் சில்லரை விஷயங்களைப்பற்றியும், அமுலுக்குகொண்டுவரும் முறையைப் பற்றியும் இருப்பதாலும் எல்லோருக்கும் திருப்தி அளிக்கும் விதத்தில் முடிவுக்குவரலாமென்று நினைப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. காங்கிரஸில் சத்தியாக்கிரஹம் செய்வதுபற்றி புனராலோசனை செய்வார்களென்றும் நம்பப்படுகிறது.

* * * *

வயது வந்தவர்களுக்கு வோட் உரிமை அளிப்பது சம்பந்தமான வாக்காளர்கள் ஜாபிதா தயார் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று

பொது ஜனங்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் எண்ணத்தை அகற்ற கவர்ன் மெண்டார் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் வோட்டர்கள் ஜாபிதாவைத் தயார் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதைத்தயாரிக்க வேண்டிய, எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் தேதிக்கு முன்பே சீர்திருத்தங்களை அமுலுக்குக்கொண்டுவருவதற்கு தங்களால் முடிந்தவரையில் செய்வதாய் ஓர் விளம்பரம் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்த ஜாபிதா தயார் செய்வதற்காக ஓர் உத்தியோகஸ்தரையும், அவருக்கு உதவி செய்ய மூன்றுபேர்களையும் நியமித்துள்ளார்கள். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கும் காலவரையரைக்குள் இந்த வேலையை முடித்துவிடவேண்டுமென்றும், முடிந்தால் அதற்கு முன்பே முடித்துவிடவேண்டுமென்பது தான் கவர்ன்மெண்டாரின் தீர்மானம்.

இந்த வாக்காளர்கள் ஜாப்தாவை தயாரிக்கும் உத்தியோகஸ்தராக, திவான் பேஷ்கார் ஆபீஸ் சிரஸ்தார் ஸ்ரீ S. ராமச்சந்திரய்யர் அவர்கள், நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நமது சமஸ்தானத்தில் வோட்டர்கள் ஜாப்தா வெகு சீக்கிரத்தில் தயாரிப்பதற்காக இவர் கொச்சிக்குச்சென்று அங்கு எவ்விதம் செய்தார்கள் என்பதை அறிந்துவர அனுப்பப்படுவார்.

* * * *

சிலகாலமாகவே தேவஸ்தானங்கள் சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்கள் செய்வது பற்றி கவர்மெண்டார் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். தேவஸ்தானங்களை சரியான நிலையில் வைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை ஆராய்ந்து ஓர் அறிக்கை விடும்படி ஓர் பிரத்தியேக உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த உத்தியோகத்திற்கு ஸ்ரீ P. பாலசுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

* * * *

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக ஏற்படும் சச்சரவுகளை தீர்க்கும் உத்தியோகஸ்தராக ஸ்ரீ கோசலராம நாயுடு அவர்களை கவர்ன்மெண்டார் இம்மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து நியமித்துள்ளார்கள். அவர் இதுவரை வகித்து வந்த யுத்தநிதிக்கு சென்றவர்களின் குடும்பங்களை பாமரிக்கும் கௌரவ உத்தியோகத்தையும் அகதிகளைப் பராமரிப்பதையும் சேர்த்துப் பார்ப்பார்.

* * * *

தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்படி நமது சமஸ்தானத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் வேலைகளை மேற்பார்வையிட கவர்ன்மெண்டார் ஒரு ஜூனியர் தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டரை நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த

வேலைக்கு ஸ்ரீ P. V. கலியாணராமன் அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் புதுடில்லிக்குப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்.

* * * *

இவ்வருஷத்திய 2-வது அப்பீல் கோர்ட் இம்மாதம் 4-ம் தேதியுடன் முடிவுபெற்றது. வக்கீல்கள் சங்கத்தின் சார்பாக ஸ்ரீ S. R. ஸ்வாமிநாதய்யர் அக்கோர்ட்டின் நீதிபதிகளுக்கு வந்தனோபசாரம் கூறினார். அவர்களும் தக்க முறையில் அதற்கு பதிலளித்தார்கள். இவ்வருஷம் 62 அப்பீல்களும், 37 மனுக்களும், 3 புனராலோசனை மனுக்களும் இந்த நீதிபதிகளால் முடிவுசெய்யப்பட்டன.

* * * *

கெஜெட் பதிவில்லாத கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோகஸ்தர்களின் சங்கம், ஏற்கனவே தங்கள் நிர்வாகக் கமிட்டிகூட்டத்தில் தீர்மானித்தபடி ஓர் மகாசபைக்கூட்டம் 28—11—47 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3-மணிக்கு டவுன் பாங்கு வாசகசாலையில் கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அச்சங்கத்தில் இதுவரை சேராத கெஜெட் பதிவில்லா உத்தியோகஸ்தர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேரும்படி கேட்டுக்கொண்டும், அங்கத்தினர்களை, மகாசபைக் கூட்டத்தில் கவனிக்கப்படவேண்டிய தீர்மானங்களை 21—11—47-க்குள் சங்கத்திற்கு அனுப்பும்படிக்கும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பூசாரம் அரித்துப்போதலைப்பற்றிய குறிப்பு

இது முதன் முதலாக "சமபரப்பு அடித்துகொண்டு போதல்" என்பதில் ஆரம்பமாகின்றது. இதை பலர் கவனிக்கவேமாட்டார்கள். படிப்படியாக பூசாரமானது விலக்கப்பட்டு, அமெரிக்கர்கள் கெட்டித்தரை என்று சொல்லும்படியான அந்த காடு முரடான தரைக்கு ஓரடிக்குள்ளாகக் கூட வந்துவிடும். இம்மாதிரி கெட்டித்தரையானது செழிப்பற்றது. அதை உழுது பண்படுத்தி சிலகாலம் போட்டிருந்தால் தான் உபயோகமாகும். அந்தக் காலத்தில் அவ்விடத்தில் பூசாரமானது தாவரங்களுக்கு கொடுக்குமளவில் இருக்காது. அதன் பிறகு அறுத்தோடிகளிலாரம்பித்து பிறகு 20 அடி ஆழமுள்ள பெரிய பள்ளத்தாக்குகளாகவும் மாறுகின்றன. இம்மாதிரி பள்ளத்தாக்குகள் நமது சமஸ்தானத்தில் உதாரணமாக ஆரியூர் வாரியிலும் இடையம்பாறையிலும் இருக்கின்றன. இவ்விதமே வெறும் பள்ளங்களாக் கிடப்பதை மேற்படி இடங்களிலும் இன்னும் பல இடங்களிலும் நமது சமஸ்தானத்தில் காணலாம். அவைகளில் ஆலங்குடி தாலுகா வல்லநாடு பெரிய குளத்து வருவாயாகயிருக்கும் மணத்துரைவாரியையும் பொன்னச்சி குளத்தையும் சொல்லலாம். இவ்வித பூசாரம் அரித்துக்கொண்டு

போவதினால் குளங்களை வண்டல் படியச் செய்வதைத் தவிர ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு பூசாரத்தை அதே வித பலனைப் பெறும்படி மாற்ற முடியாது என்பதை மனதில் இறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். எகிப்து தேசத்தில் நைல் நதி அடித்துக்கொண்டு போகும் வண்டலும் சீனா தேசங்களிலுள்ள சில பெரிய ஆறுகள் கொண்டு போகும் வண்டலும் எவ்விதமிருப்பினும் நமது சமஸ்தானத்தில் பூசாரம் அறிக்கப்பட்டு வருவதால் ஏற்படும் வண்டல்கள் செழிப்பற்றது. ஏனெனில் அதனுடைய இயற்கை அமைப்பும் செயற்கை அமைப்பும் தண்ணீரால் எவ்வளவு தூரம் கொண்டு போகப்பட்டாலும் அவ்விதமிருக்கிறது. ஜாக்ஸ் என்பவரும் ஒயிட் என்பவரும் தங்கள் புஸ்தகமான 'பூமியின் பிணைப்பு' (Rape of the Earth) என்பதில் "தண்ணீரானது மாற்றப்பட்ட பூசாரத்திலுள்ள மணல், வண்டல், களி இவைகளை அக்கக்காகப் பிரிப்பதால் அதன் செழிமையையும், பூசாரத்துக்குகந்த பொருள்களையும் பிரித்துவிடுகிறது. அதனால் அவ்விதமழிக்கப்பட்ட பூசாரப் பொருள்களை பயிரிடும் நிலங்களில் போட்டால் நிலங்களின் மாசூல்கள் குறையும்" எனச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

நம்முடைய சமஸ்தானத்தில் ஒரு குறித்த காலத்துக்குள் இவ்வித பூசாரம் அரித்துப் போதலை தடுக்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் மிகையாகாது. அது ஏற்றத்தாழ்வாக ஒரு நூற்றாண்டுக்குள்ளாகயிருக்கலாம். திருமயம், ஆலங்குடி தாலுக்காக்களில் சாதாரணமாகயிருக்கும் நிலப்பரப்பைவிட்டு சற்று உயர்ந்த இடங்களும் (குளத்தூர் தாலுகாவில் அநேகமாக பாறைகளாக இருப்பதால் இவ்வித பூசாரம் அரித்துப் போதல் குறைச்சலாகயிருக்கும் இடங்களும்) பாதுகாக்கப்படாவிடில், பாலைவனமாகவும் பூசாரமரிக்கப்பட்ட பொட்டையான பள்ளங்களாகவும் பயங்கரமாகவும் செங்குத்தாகவுமுள்ள பள்ளங்களாகவும் மனித வர்க்கத்துக்கும் விலங்கு வர்க்கத்துக்கும் காய்கறி முதலியவை போடுவதற்கும் எவ்வித ஜீவனுக்கும் உபயோகமில்லாததாகப் போய்விடும். எல்லாக் குளங்களும் வண்டல்கள் படிந்து தூர்ந்து போவதோடு, பயிரிடப்படும் நிலங்கள் செழிப்பற்ற வண்டல்கள் படிவதால் அழிந்துவிடும்.

சமீப ஆராய்ச்சியில் இயற்கையாக பூசாரம் அரித்துப் போவது, செயற்கையால் அல்லது மனிதர்கள் மூலம் பூசாரம் அரித்துப் போவதிற்கு மாறானதென்றும் இயற்கையாக அரித்துப் போவதில் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றனவென்றும் இவ்விஷயத்தைக் குறித்து எழுதப்பட்ட எல்லாப் புத்தகங்களும் அறிவுறுத்துகிறது. நமது சமஸ்தானத்திலும் அவ்விதமே தானிருக்கிறது. இவ்வித பூசாரம் இதே நிலைமையில் வெகுகாலம் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டால் நமது சமஸ்தான நிலமையானது ஏற்கனவே

சொல்லப்பட்டபடி ஆகிவிடும். ஆரியூரிலுள்ள செங்குத்தான பள்ளமானது இருக்குமிடத்தில் 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்ததே இல்லை என்று மேற்படி வட்டத்தின் கர்ணம் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் இதை முழுதும் உண்மையென்று சொல்லமுடியாமல் போனாலும் அவ்விதமிருந்திருக்கக் கூடும்.

நமது சமஸ்தானச் சரித்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அடியிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் மேற்கோளிலிருந்து ஒருவாறாக இதன் ஆரம்பத்தை அனுமானிக்கலாம். "சமஸ்தானத்தில் பயிரிடும் நிலங்களைப் பெருக்குவதற்காக காடுகளை அழிக்க ஏற்பாடுகள் ரெசிடெண்ட் துரை செய்தார்கள் என்று சொல்லலாம். 1826-ம் வருஷத்தில் காட்டில் மூந்தியிருந்தது போல் அவ்வளவு சிறு காடுகள் உள்ளனவா என்று கவர்னர் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில் மன்னர், கர்னல் பிளாக் பர்ன் உத்திரவு பிரகாரம் அநேகமாக சிறு காடுகள் அழிக்கப்பட்டனவென்றும், அவ்விதம் அழிக்கப்பட்ட இடங்களிலுள்ள நிலங்கள் பயிரிடப்படுகின்றனவென்றும் இன்னும் சிற்சில இடங்களில் சிறுகாடுகள் இருக்கின்றனவென்றும் கூறினர்". எவ்விதமிருப்பினும் சிற்சில இடங்களில் அதாவது பூசாரம் அரித்துச் சென்றது மிகுதியாக உள்ள இடங்களில், புதரடர்ந்த காடுகள் அநேகமிருக்கின்றன. ஆனால் புதுக்கோட்டையில் மரங்களடங்கிய காடு ஒன்றுமிருந்ததில்லை.

வண்டித் தடங்கள் அருத்தோடிகளை உண்டுபண்ண ஓர் முக்கிய காரணமாகும். இதைப் பற்றி ஹெய்லி பிரபு தன்னுடைய ஆப்பிரிக்கா என்னும் புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளார். ஒரு இடத்தில் பூசாரம் அடித்துக் கொண்டு போவது முதல் முதலாக வண்டித் தடங்களால் அருத்தோடிகள் தென்படும். பிறகு இவைகள் ஆழமாக செய்யப்படுவதினால் இந்த வண்டித் தடங்களை உபயோகிக்க முடியாது. அதனால் அதன் பக்கத்தில் வேறு தடம் ஏற்படும். ஏற்கனவே ஆழமாக்கப்பட்ட தடங்கள் இன்னும் ஆழமாக்கப்பட்டு அருத்தோடிகள் தென்பட்டு தக்க காலத்தில் அவைகள் ஆழ்ந்த வாரிகளாக மாறுகின்றன.

எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இவ்வித பூசாரம் அரித்துப் போதலை தடுக்க ஒரு வித ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. குளங்களில் வண்டல் தங்காதபடி இருக்கவே முழுகவனமும் செலுத்தப்பட்டது. அதனால் பெரும் செலவில் குளத்துக்கு வரத்து வாரி சேருமிடத்தில் கட்டடச் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டு அவ்வண்டல்கள் படியா வண்ணம் தடுக்கப்பட்டன. அபரிமிதச் செலவால் ஒரு சில குளங்களுக்குத் தான் அவ்வித வசதி இருந்தது. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான—ஆயிரக்கணக்கானவை அல்ல—குளங்களுக்கு இவ்வித வசதி இல்லை. இவ்விதக் கட்டிடங்களால் வண்டல்கள்

குளங்களை அடைவதினின்றும் பூராவாகத் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தக் கட்டிடங்களுக்குப் பின்னுல் தங்கப்படும் வண்டல்களை லாரிகள் மூலம் அப்புறப்படுத்தலாமென்று எண்ணியதும் உண்டு. ஆனுல் அவ்விதம் ஒரு நாளும் செய்யப்படவில்லை. அவ்விதம் செய்தால் செலவு மிதமிஞ்சிப் போவதோடு இவ்வித வண்டல்களை வேறு ஒரு குளத்திற்கும், சாகுபடி செய்யும் நிலங்களுக்கும் அரித்துப் போகாவண்ணம் சேமித்து வைக்க ஓர் இடத்தை கண்டுபிடிப்பது கடினமான காரியமாகும். உயரமாக உள்ள நிலங்கள் வேகமாக கரைந்து போவதைப் பற்றி யாரும் யோசிக்கவேயில்லை. இது கூரை ஒழுகுவதை நிறுத்தத் தரையில் தாம்பாளம் வைப்பது போலிருக்கிறது.

நாம் இப்பொழுது கவனிப்பதெல்லாம் அவ்விதக் கரைதலையும் அதனுல் ஏற்படும் வண்டல் உற்பத்தியையும் தடுப்பதைப்பற்றித் தானேயொழிய மேல் நிலங்களிலிருந்து நல்ல பூசாரம் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு கெட்டழிந்து வண்டலாக மாறிய பிறகு அந்த வண்டலை எங்கு கொண்டு போய்ப் போடுவது என்பதைப் பற்றியல்ல. இதன் முக்கியதத்துவம் என்னவெனில் அவ்வித அரித்தல் ஏற்பட்டிருக்கும் இடங்களில் மேலிருந்து கீழ் வரையுள்ள அரித்தலைத் தடுக்கும் வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அநேகம் இடங்களில் அரளைகற்களால் அணைச் சுவர்கள் எழுப்பியும் நிலப் பரப்பிலிருந்து அரித்துப் போவதை தடுக்க மண் வரப்புகள் பல இடங்களில் போடப்பட்டுமிருக்கின்றன. பனை மரங்களால் முதலில் அணைகள் போட்டுப் பார்க்கப்பட்டன. செலவு குறைவு என்றாலும் நல்ல உருவாக்கப்பட்ட மரக்கட்டைகளை உபயோகப்படுத்துவதால் ஏற்படும் அவ்வளவு வெற்றியளிக்கவில்லை.

ஆழமான கரைகள் படிகள் போல் வெட்டிவிடப்பட்டு அப்படிகளில் அநேக விதமான புற்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. 'கிக்குயூ' (Kikuyu) புல் என்ற ஒரு ஆப்பிரிக்க புல்லானது கொடைக்கானலில் ஏற்கனவே பயிரிடப்பட்டது. கெனியா, பிரிட்டோரியா, பிரதேசங்களிலிருந்து பிரத்தியேகமாக வரவழைக்கப்பட்ட ஜயண்ட ஸ்டார் புல்லும் போட்டுப் பார்க்கப்பட்டன இன்னும் பல வகை புல்லுகளும் நம் நாட்டுப்புற்களும் பரிக்ஷார்த்தமாக போடப்பட்டன. கிக்குயூ புல் தகுந்த பலன் அளிக்கவில்லை. ஆனுல் ஜயண்டஸ்டார் புல் ஒரு இடத்தில் நன்ருக வளர்ந்தது. இருந்தாலும் அதை அவ்வளவாக வெற்றி பெற்றதாகச் சொல்லமுடியாது. இந்த விஷயத்தில் செய்யவேண்டிய அலுவல்கள் இன்னும் பல இருக்கின்றன.

மணத்துரை வாரிக்கடுத்த நிலத்தில் சமஸ்தான மோட்டார் கலப்பையால் சரிவில் உழப்பட்டு சோளம் விதைக்கப்பட்டது. அவ்விதம உழுதில் மிக்க பயன் அளித்த போதிலும் சோளம் பருவம் தவறி விதைத்த

தால் தக்க பலனைப்பெற முடியவில்லை. கத்தாழை, மிந்திரி, விராலி போன்ற செடிவர்க்கங்கள் பயிரிடப்பட்டன. இவ்விதச் செடிகள் குறைந்த செலவில் பயிரிடப்பட்டதால் ஆறு இடங்களில் இந்த வேலையைத் துடங்கி நடத்தினார்கள். இந்த வேலைகளுக்கு சிறுகச் சிறுக உயர்த்தப்பட்ட ஓர் குறிப்பிட்ட தொகையானது பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது.

குடியானவர்கள் முதலில் இந்த வேலைகள் தங்கள் சௌகரியத்துக்காக செய்யப்படுகிறதென்பதை கொஞ்சத்தில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இவ்வித வேலைகள் அவர்கள் குளத்திற்கு வரும் வரத்துத் தண்ணீரை குறைத்து விடுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். அந்தத் தண்ணீரை சரியானபடி உபயோகிக்காவிட்டால் கெட்டுவிடும் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. ஆனால் குளங்களின் தண்ணீர் வரத்தை, வெள்ளத்தின் வேகத்தை குறைத்தும், அளவைச் சீர்படுத்தியும் இவ்வித வேலைகளால் பெருக்கலாம். இப்பொழுது அநேகம் பேர்கள் குடியானவர்கள் உள்பட இவ்வித வேலைகளின் நன்மைகளை அறிந்து கொண்டார்கள். அதனால் சட்ட சபைகளில் பூசார அரித்தலைத் தடுக்கும் வேலைகளுக்காக முன்பெல்லாம் குறை கூறிக்கொண்டிருந்தாலும், இப்பொழுது அதிகச் செலவிற்கு பணம் கேட்கிறார்கள்.

இந்த விஷயம் மிகப் பெரிது. இருந்தாலும் ஈ-தர்பார் தற்பொழுது சிறிதளவுதான் இவ்விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். லக்ஷக்கணக்காகவும் கோடிக்கணக்காகவும் இதன் பேரில் செலவிடலாம். அது முடியாத காரியம். ஆனால் ஈ-தர்பார் ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பதற்கு பதிலாக வருஷா வருஷம் தங்களால் முடிந்ததை ஏதோ படிப்படியாக இவ்வேலைகளைச் செய்வது மேல் என்று முடிவு செய்துள்ளார்கள் "என் பிந்திய சந்ததி எனக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தால் நான் மாத்திரம் என் அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும்" என்று சொல்வதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

ஸமஸ்தான உணவு நிலைமை.

(1947-ம் ௵ அக்டோபர் மீ முதல் பக்ஷத்தியது).

1. சீதோஷ்ணஸ்திதியும் பயிர் நிலையும்:—

எப்பொழுதும் போல் சீதோஷ்ணம் உஷ்ணமாகவும் வரண்டும் தானிருக்கிறது. சமஸ்தானம் பூராவும் தாராள மழை பெய்திருக்கிறது. இது நாற்றுப்பயிர்களுக்கு உபயோகமானது. சிற்சில இடங்களில் நெல் அறுவடையாகி பலன் சுமாராகயிருக்கிறது. உணவுத் தானியங்களை இன்னும் அதிகப்படியான நிலங்களில் பயிரிடுவதை உத்ஸாகப்படுத்தும்

நோக்கத்துடன் விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாக கிணறுகள் வெட்ட கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

2. தானிய இருப்பு வகையரு:—

இந்த பக்ஷ ஆரம்பத்தில் உணவு தானிய இருப்பு 2,278 டன்களாகும். அதில் 2,224.8 டன்கள் அரிசியாகும். முந்திய 4 வாரத்திய செலவு திட்டப்படி கணக்கிட்டால் கையிருப்பு அரிசி சுமாராக 9 வாரத்திய பங்கீட்டிற்கு இருக்கலாம். சமஸ்தானத்திலேயே அதிகப்படியுள்ளவரிடமிருந்து சேமிக்கப்படும் உணவுத் தானியங்களை மொத்த வியாபாரிகளுக்கும் சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. தவிர கம்பு, சோளம் போன்ற தானியங்களை எவ்வளவு அவரவர்களால் வாங்க முடியுமோ அவ்வளவை வாங்கியும் உணவுப்பொருள்கள் பங்கீட்டில் அவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும், அவரவர்கள் எவ்வளவு எங்கெங்கு வகையில் வாங்கியிருக்கிறார்களென்றும் எவ்வளவு ரேஷன் கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் ரேஷன் கடைகளுக்கும் கொடுத்து செலவழித்திருக்கிறார்களென்றும் கையிருப்பு எவ்வளவென்றும் வாராந்திர அறிக்கை மூலம் தெரிவிக்கும்படி மொத்த வியாபாரிகளுக்கும் சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது உணவு தானியங்களை விசேஷ அக்கரையுடன் சேகரிக்க 10 சேகரிப்பு இன்ஸ்பெக்டர்களும், சேகரிக்கப்பட்ட தானியங்களை தாமதமின்றி அனுப்பிவைக்க மூன்று குமாஸ்தாக்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதருஸ் கவர்ன்மெண்டார் 1947-ம் ஸ்ரீ ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து 720 டன்கள் அரிசியும் 80 டன்கள் கம்பு, சோளம் போன்ற தானியங்களையும் தஞ்சாவூர் கோட்டாவாக ஒதுக்கி அனுப்புப்படி களிகூர்ந்து செய்துள்ளார்கள். இந்தக்கோட்டாவை மாதம் ஒன்றுக்கு 500 டன்களாக தற்பொழுது மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

3. விலை விவரம்:—

25—8—47-வரை உணவுப்பொருள்களின் விலை ஒரேமாதிரியாக யிருந்தது. ஆனால் அதன் பிறகு தஞ்சாவூர் நெல் விலை உயர்வின் காரணமாக நெல்லின் விலையுயர்ந்துவிட்டது.

4. சேகரிப்பும், மேல்பார்வையும், சேமித்துவைத்தலும்:—

எவ்வளவு தூரம் உணவுப்பொருள்களை சேகரிக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சேகரிக்கத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. உணவுப் பொருள்களைச் சேமித்து வைத்திருக்கும் இடங்களை அவ்வப்பொழுது இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து வரும் போதனைகளையொத்து பங்கீடு இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்வையிட்டு வருகிறார்கள். இவ்விதசேமிப்பு நிலையங்களை சமஸ்தான போலீஸாரும் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

5. உணவுத்தானியங்கள் போக்குவரத்து :—

வெளியிடங்களிலிருந்து ரயில் மூலமும் லாரிகள் மூலமும் உணவு தானியங்கள் சமஸ்தானத்திற்கு ஏற்றுமதியாகிறது. இவைகள் சமஸ்தானத்தில் பல இடங்களுக்கு மோட்டார் லாரிகள் மூலமாயும் கட்டைவண்டிகள் மூலமாயும் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. இவ்வித உள்நாட்டு ஏற்றுமதியில் ஒருவித கஷ்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

6. பங்கிடும் ஊன்சத்தும் :—

15—3—46 முதல் பங்கிடு சமஸ்தானத்தில் ஆரம்பமாகி வெற்றிகரமாகவே நடந்து வருகிறது. தற்கால உணவு நெருக்கடியில் சோளமாவு கெட்டுவிடாமலிருப்பதற்கு ரேஷன் கார்டுள்ளவர்கள் தங்களுக்குள்ள 8 அவுன்ஸ் ரேஷனைத் தவிர உபரியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கும் அதற்காக அந்த மாவை சுத்தம் செய்யவும் ஈ-தர்பார் அவர்கள் உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். தேக சிரமப்பட்டு உழைக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்குத் தனிப்பட்ட நபர்களாயிருந்தால் தானியமாகவும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ளவர்களுக்கு சமைத்த உணவாகவும் அளிப்பதற்கென்று உபரிப் பங்கிடு கொடுக்கப்படுகிறது. கர்ப்பஸ்திரீகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு 4 அவுன்ஸ் அரிசி உபரிப் பங்கிடாகவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 25—7—47 முதல் அரிசிப் பங்கிடு 10 அவுன்ஸிலிருந்து 8 அவுன்ஸாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. உணவுப் பதார்த்தங்கள் செய்யப்படும் எண்ணெயும், எண்ணெய் வித்துக்களும், புண்ணாக்குகளும் :—

தனிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கும் பிரஸ்தாப பக்ஷத்தில் உணவுப் பதார்த்தங்கள் செய்யும் எண்ணெய் வித்துக்கள், புண்ணாக்குகள் இவைகளின் விலைவிபரத்தில் விசேஷ மாறுதல்களொன்றுமில்லை.

8. பொதுவான விஷயங்கள் :—

பிரஸ்தாப பக்ஷத்திற்கு முந்திய 4 வாரத்தியக் கணக்கின்படி அரிசி கையிருப்பு இன்னும் 10 வாரத்திய பங்கீட்டிற்கு போதுமானது.

ஆகாரமும், தேகபுஷ்டியும். (4)

(V. S. கணபதி சாஸ்திரியவர்).

ஊன் சத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கும் உணவுப் பொருளாக நாம் பொருக்கி எடுப்பதில் வேறு சில விஷயங்களையும் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஊன சத்துமட்டும் அதிகமாகயிருந்தால போதாது. இழந்த பழைய சதைக்குப் பதிலாக அதற்குச் சமானமான புதிய சதை உண்டாக்கக்கூடிய

"**amino acid**" என்ற உயிர்சத்து சரியானபடி இணங்கியிருக்கும் உணவுப் பொருள்கள்தான் மனிதனுக்குத் தேவையாகயிருக்கிறது. "**amino acid**" என்ற அமிலம்தான் சதையைக் கட்டும் "செங்கல்கள்" என்று **Dr. Aykroyd** என்ற புஷ்டி சாஸ்திர நிபுணர் சொல்லுகிறார். அவர் எழுதியிருக்கும் "இந்திய ஆகாரங்களும் திருப்திகரமான ஆகாரங்களைத் திட்டமிடுதலும்" என்ற புத்தகத்தை ஒட்டியே இந்தக் குறிப்புகள் எழுதப் படுகின்றன.

ஊன் சத்துக்களிலிருந்து மனிதனுக்கு அளிக்கப்படும் உயிர் சக்தியின் அளவு அந்தந்தப் பொருள்களில் மாறுபடுகிறது. அதை அடியிற்கண்ட பலகத்தில் காட்டப்படுகிறது.

பொருள்கள்.	தேக வளர்ச்சி சக்தியின் அளவு (Biological Value).	பொருள்கள்.	தேக வளர்ச்சி சக்தியின் அளவு (Biological Value).
கம்பு	83	முருங்கைக்கீரை ...	41
அரிசி சோளம் ...	83	அகத்திக்கீரை ...	64
தினை	77	உருளைக்கிழங்கு ...	67
மக்காச்சோளம் முத்தாதது.	60	சக்கரைவள்ளி ...	72
கேப்பை (கேழ்வரகு) ...	89	கத்தரிக்காய் ...	71
தீட்டின பச்சை அரிசி ...	80	கொத்தவரை ...	51
கோதுமை ...	67	வெண்டைக்காய் ...	83
கொத்துக்கடலை ...	76	முந்திரிப்பருப்பு ...	72
உளுந்து	64	தேங்காய் ...	58
காராமணி (தட்டைப்பயிறு)	61	எள்ளு	67
பாசிப்பயிறு ...	51	நிலக்கடலை ...	58
கொள்ளு, காணம் ...	59	மணிலாக்கொட்டை ...	58
துவரை	74	வேர்க்கடலை ...	58
கீரை இலை ...	72	முட்டை ...	94
முட்டைக்கோஸ் இலை ...	76	பசுவின் பால் ...	85

அதிகச் சதையால் தேகம் பெருத்து, பெருத்த தேகத்தால் சிரமப் படுகிறவர்கள் தங்கள் சதையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, ஊன் சத்துக்களை நிறுத்துவது தவறு. அவர்கள் உட்கொள்ளும் நெய் பண்டங்களை குறைக்கவேணும்; அல்லது நிறுத்தவேணுமே ஒழிய ஊன் சத்துக்களை நிறுத்தக்கூடாது. அதனால் தேகத்தின் உறுப்புகளுக்குத் தேவையான மாமிசக் கட்டுகள் புதிப்பிக்கப்படாமல் தளர்ந்துபோகும். அதிகச் சதையைக் குறைப்பதைப்பற்றி, நெய்ப் பண்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லும் போது விவரிக்கப்படும்.

மேற்கண்ட பலகத்திலிருந்து மனிதனின் தேக வளர்ச்சிக்குறிய ஊன் சத்துக்களில் பால், முட்டை, மீன், மாமிசம் முதலிய மிருக உணவுகள் முதல்தரமானதென்றும், கம்பு, அரிசி முதலிய தானிய வகைகள் இரண்டாவது என்றும், துவரை முதலிய பருப்பு வகைகள் மூன்றாவது என்றும், தேங்காய், நிலக்கடலை முதலியவை நான்காவது என்றும் விளங்குகிறது. ஆகையால் இவைகளில் அதிக சக்தி உள்ளவைகளுடன் குறைந்த சக்தியுள்ளவைகளைக் கலந்து உண்ணுவது நலம் என்று புலப்படும்.

நிற்க ஊன் சத்துக்கள் உள்ள உணவுகள் எடுத்துக்கொள்ளுவதில் அவைகள் மனிதனுடைய பருவம், தேக நிலை, கால நிலை முதலியவைகளை ஒட்டி எவ்வளவு சுலபமாக ஜீர்ணமாகக்கூடியது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அவ்வாறு மனிதன் சுலபமாக ஜீர்ணம் செய்யக்கூடிய பொருள்களை அவைகளின் தேக வளர்ச்சி சக்தியையும் காட்டி மேலே ஒரு பலகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அகில இந்திய உணவுத் திட்டம் நிச்சயிப்பதில் ஜனங்களின் ஜாதியாசாரங்கள், மதானுஷ்டானங்கள் இவைகளுக்கு விரோதமற்றதாக இருக்கவேண்டியதுடன், சீரான உணவை மலிவாக கொடுக்கவேண்டுமென்று தேசியத் தலைவர்களும், இப்பொழுது சுதந்தரம் அடைந்திருக்கும் எல்லா அரசாங்கங்களும் முயற்சி செய்கிறார்கள்.

தேசத் தற்காப்புக்கும், பண்பு மலர்ச்சிக்கும் அஸ்திவாரமாக இருப்பது சீரான உணவுகளே. சீரான உணவுத் திட்டம் செய்து அவைகளை ஏழை முதல் வெகு பணக்காரர்வரை யாவரும் விலை, தாகு முதலிய இந்திரஜால வலைகளில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் அடைந்து உண்ணும்படி செய்தால் ஒழிய இப்பொழுது வலிவு குன்றியிருக்கும் தேக நிலை, மனோநிலையில் மேல் நாட்டு தேசங்கள் வெகு நூற்றாண்டுகளாக சுதந்திரத்தையும், அதனால் ஆகார வசதிகளையும் அனுபவித்து தலைமுறைத் தத்துவமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டு நல்ல ஆரோக்கியத்துடனிருப்பதால், நம் தேசம் அவைகளுடன் அமைதியான காலங்களில் தொழில் முறைகளில்கூட போட்டிபோட முடியாது. ஆகையால், யுத்தத்தைப்பற்றி நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. உலகில் யுத்தமே இல்லாமல் இனிமேல் அமைதி தெய்வமே ஆட்சி நடத்துமாக.

ஆகையால் "மலிந்த சீருணவுகளை" ஜனங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டியது தற்காலத்திய ஒவ்வொரு நாகரீகமுள்ள அரசாங்கத்தின் முதற் கடமையாகும். இது ஒரு பகீரத பிரயத்தினம் ஒரு நாளில் செய்யக்கூடியதல்ல. எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் பகீரதன் கங்கையைக்கொண்டு வந்ததுபோல், இந்த மலிந்த சீருணவு என்ற கங்கை ஒவ்வொரு ஏழை

வீட்டிற்குள்ளும் நுழைந்து இன்பத்தைப் பெருக்கி துன்பத்தை ஒழிக்கலாம்.

ஊன் சத்துக்களைப் பற்றி மேற்சொன்ன விஷயங்களிலிருந்து எந்த மனிதனுக்கும் ஊன் சத்துக்கள் அடிப்படையான வஸ்துவென்றும் இந்தச் சரீரச் சுவற்றை வைத்து நம் வாழ்க்கைச் சித்திரத்தை வரைந்து வாழ்கைக் கலையை வளர்க்க வேண்டுமானுல் ஊன் சத்துக்கள் என்ற செங்கல்கள் இன்றியமையாதவை. அவை இல்லாதவரை விவசாயத்தைப் போன்ற தேகப்பிரயாசை செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கும் மூளை வேலைகளுக்கும் பொதுவாகயிருக்கும் சரீரக்கட்டு சரியான நிலையில் வைத்துக்கொள்ளப் படாமல் கெட்டு மெலிந்துபோகும். திறமை குறைந்துபோகும். புலன்கள் வேகமாக வேலை செய்யாது. வெளிப்படையான கார்ய பிரதி கார்யங்களை ஐம்புலன்கள் மெதுவாக ஏற்றுக்கொள்கின்றன. மனதில் அவை லேசாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது வியாதிகளை எதிர்த்துக் தள்ளும் சக்தி தேகத்திற்கு குறைந்து விடுகிறது. சரீரமாக அமைந்திருக்கும் தசைகளும், சதைகளும் மாமிசக் கட்டுகளும் சுருங்கி க்ஷீணமடைகின்றன. உசித காலத்திற்கு முன் விருத்தாப்பிய தசை ஏற்படுகிறது. வீக்க வியாதி (ocdima) உண்டாகிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நம் தென்னிந்திய உணவை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் முக்கியமான உணவு அரிசி, ஊன் சத்துக்கள் மரக்கறிகளிலும், தான்யங்களிலும் வெகு குறைவு என்றும் அவைகளில் அரிசி மிகக் குறைவான ஊன் சத்துக் கொண்டது என்றும் சொனனேம். ஆகையால் தென்னிந்திய உணவில் ஊன் சத்துக்கள் வெகு குறைவு என்றும் அநேகமாக சூன்யம் என்று சொன்னுல் மிகையாகாது. இவ்வாறு தலைமுறை தத்துவமாக நாம் பல வருஷங்களாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏற்பட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி சாதனங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு நம் தேசத்து உணவுப் பொருள்கள் வெளியேற்றப்பட்டதாலும், கையில் காசு கொடுக்கும் பயிர்கள் போடுவதற்காக எவ்வளவு உணவுப் பயிர் விளையும் வயல்கள் காசுப் பயிர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவென்றும் இங்கு எடுத்து விவரிக்க இடமில்லை. ஆயினும் பிரிட்டிஷார் நம் தேசத்தை ஜயித்த பிறகு சீரான உணவுகள் போதியவை இல்லாமல் தலைமுறைக்குப் பின் தலைமுறையாக தேக சக்தியும், மனேசக்தியும் க்ஷீணித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம் என்று விளங்கும். அதிலும் மூளை வேலை செய்கிறவர்களாவது அதிகமான வருமானம் பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊன் சத்துள்ள ஆகாரங்களை தேடிக்கொள்ள முயலுகிறார்கள். ஆனுல் நம் தேசத்தின் பெரும்பாலோரான விவசாயிகள், பெரும் பாட்டாளிகள் என்ன செய்வார்கள். அவர்களுக்குள்ள ஊன்

சத்துக் குறைவு எவ்வளவோ தலைமுறைதத்துவமானது. அவர்களுடைய தேகம், மனம், தேகப் பொலிவு முக தேஜஸ் வளர வேண்டுமானால் அவர்கள் யாவரும் ஊன் சத்துக்கள் சாப்பிடாமலிருக்க முடியாதபடி மலிந்து கிடக்கும்படி செய்ய வேணும் இதைப்போல் மற்ற உணவுச் சத்துக்களையும் விருத்தி செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விவசாயியின் வறுமையாலும் அனாவசியமான பழக்க வழக்களால் ஏற்பட்டிருக்கும் பணத் தேவையாலும் எவ்வளவு உணவுப் பொருள் இருந்தாலும் அவைகளை தான் சாப்பிடாமல் விற்று காசு முடிந்துகொள்ளவே முயலுவான். ஆகையால் தேசிய உணவு திட்டமும் சமூக சீர்திருத்தத்துடன் சிக்கி நிற்கிறது.

வெல்லம், சர்க்கரை தயாரித்தல்.

(G. சுவாமிநாதய்யர்).

1. சார்பிழிதல்:—வெட்டப்பட்ட 24-மணி நேரத்திற்குள் கரும்பு ஆலையிலிடப்பட வேண்டும். 70-சதவீதம் சார் எடுப்பதுதான் திருப்திகாமான சார்பிழிதல் ஆகும். ஆலை, சார்ஏந்தும் கொப்பரை இவைகள் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சார் புளித்து கெட்டுப் போகும். வெல்லத்தின் ராசியும் குறையும். மதராஸ் மாகாணத்தில் பொதுவாக சுண்ணாம்பு கரும்புச் சாரோடு கலக்கப்படுகிறது நல்ல நிறமுடைய வெல்லம் அடைய இரும்புக் கொப்பரைகளை உபயோகிக்காமல பித்தளைக் கொப்பரைகளை உபயோகிக்கவேண்டும்.

2. சார்காய்ச்சுதல்:—சிந்துவாதி அடுப்பை உபயோகிப்பதால் விறகுச் செலவு குறையும். ஆழமில்லாததும் அகன்றதுமான கொப்பரைகளை உபயோகிக்கவேண்டும். சுண்ணாம்பை அதிகமாகக்கலந்தால் சார்பொங்கி வழிந்து கஷ்டம் ஏற்படும். தவிரவும் வெல்லம் கருமை நிறமாக இருக்கும். காய்ச்ச ஆரம்பித்த அரைமணி நேரத்தில் சாரிலிருந்து அழுக்கு திரண்டு ஆடை போல் மேலே வரும். அதை ஒரு கரண்டியால் எடுத்து, வடிகட்டி, வடிக்கட்டின தெளிவான சாரை அடுத்த கொப்பரை காய்ச்சும்போது கலக்கலாம். மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒரு கொப்பரை வீதம் காச்சமுடியும்.

3. பதம் பார்த்தல்:—கொஞ்சம் காயும் சாரை ஒரு மர அகப்பையால் எடுத்து தண்ணீரில் ஊற்றி பிறகு அதை எடுத்து கொப்பரைமேல் அடித்தால் வெண்கல ஓசை ஏற்படவேண்டும். கப்பிபோல் நெகிழாமல் கல்போல் உடையவேண்டும். சரியான பதம் வந்தபிறகும் காய்ச்சினால் சார், கருகி விடும்.

4. வெல்லம், சர்க்கரை தயாரித்தல்:—பதம் வந்ததும் கொப்பரையை இறக்கிச் சாரை அச்சுகளில் வார்க்கவேண்டும். இதன் மூலம் நமக்கு அச்சு வெல்லம் கிடைக்கிறது.

பழுப்புச்சக்கரை செய்வதற்கு காய்ச்சினசாரை கொப்பரையிலேயே தேய்க்கவேண்டும். கொஞ்சநேரத்தில் அது மணல் சர்க்கரையாக மாறி விடுகிறது.

தேனீ வளர்த்தல் (தொடர்ச்சி).

(சா. தேவனேசன்).

தேனீ வகைகள்.

தேனீக்களில் பலவகைகளுண்டு. அவற்றில் சாதாரணமாக நாம் காணும் நான்கு வகைகளை மாத்திரம் இங்கு சற்று கவனிப்போம். அவையாவன:—

1. மலைத்தேனீ (Rock Bee).
2. அடுக்குத்தேனீ அல்லது பொந்துத்தேனீ (Apis Indica).
3. கொம்புத்தேனீ (Apis Florea).
4. கொசுத்தேனீ (The Dammar Bee).

1. இவற்றில் மலைத்தேனீ மிகப்பெரியது, கொசுத்தேனீ மிகச்சிறியது. மலைத்தேனீ பெயருக்கொப்ப உயர்ந்த மலைகளில் எளிதாக மனிதன் ஏறக்கூடாத பாறைச் சரிவுகளிலும், கட்டடங்களின் மேல் மாடியிலும், உன்னத மரங்களிலும், பெரிய அடையைக் கட்டும். இது ஒரே அடை தான் கட்டும். அதில் தேன் ஏராளமாக சேர்த்துவைக்கும். ஆனால் இவ் வகைத் தேனீ மிகக்கொடூரமானது. மனிதன் தன்னை லேசில் அண்ட விடாது. இதை மனிதன் பிடித்து வளர்ப்பது அசாத்யம். இவற்றை அழித்துத்தான் தேனெடுக்கிறார்கள். இதன் மெழுகும் அதிகப்பயனுள்ளது.

2. பருமனில் மலைத்தேனீக்கு அடுத்துள்ளது அடுக்குத்தேனீ அல்லது பொந்துத்தேனீ. சந்துகளிலும், பொந்துகளிலும், அடுக்கடுக்காக அடைகளை இத்தேனீ கட்டிவைப்பதால் இப்பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இந்த நான்கு வகைத் தேனீக்களில் அடுக்குத்தேனீ ஒன்றே நவீன முறையில் வளர்ப்பதற் கேற்றது. மரப்பொந்துகளிலும், சுவர்கள், கட்டடங்களிலுள்ள துவாரங் களிலும், கவனிக்காமல் விடப்பட்ட கலயங்கள், பெட்டிகள் முதலியவற்றிற் குள்ளும் இத்தேனீ தன் தேனடைகளைக் கட்டிவைக்கும். பொதுவாக 5, 6, அல்லது 7 அடைகள் ஒழுங்காக அடுத்தடுத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

இத்தேனீயின் இருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடிப்பது வெகு எளிது. அதி காலையில் கிழக்கு வெளுத்தவுடன் இத்தேனீக்கள் தங்கள் பொந்துகளினின் றும் அதிவிரைவாக வெளியேறுவதும் அதனுட் செல்லுவதுமாக இருக்கும்.

ஆடு மாடு மேய்க்கும் பையன்கள் தோட்டக்காரர் முதலியோரை விசாரித்தால் இத்தேனீக்களின் இருப்பிடத்தை யறியலாம். அப்படிக்கண்டால் அவற்றை ஒருபோதும் அழிக்காதீர்கள். அதை எடுத்து வளர்க்கத்தெரியாவிடில் என்னைக்கேளுங்கள் நான் சொல்லித்தருகிறேன். அல்லது பக்கத்தில் தெரிந்தவர்களிருந்தால் அவர்களிடம் கேட்டு அறிந்துகொள்ளுங்கள். என் பண்டையிலுள்ள ஒன்பது தேன் கூடுகளில் என்பங்களாவிலிருந்து 2 பர்லாங் தூரத்திற்குள்ளாக அநேகமாக மரப்பொந்துகளிலிருந்தே பிடிக்கப்பட்ட தேனீக்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. இவற்றினின்றும் நான் 1947-ம் வருஷத்தில் மாத்திரம் எடுத்த தேனின் நிறை 2½ மணு. என்பள்ளிக்கு இதுவரையில் தேன் விற்றுக்கொடுத்த தொகை ரூ. 100. அடுக்குத் தேனீயைப்பிடித்து நூதனமுறையில் வளர்க்கும் விவரங்களை இனிவரும் கட்டுரைகளில் காணலாம்.

3. கொம்புத்தேனீ அடுக்குத்தேனீயைவிட சற்றுச் சிறியது. இதன் முதுகில் பளிச்சென்ற வெள்ளை நிறமான வரிகளைக்கொண்டு இத்தேனீயை அடையாளம் காணலாம். அநேகமாக மரக்கிளைகளில் இது தன் ஒரே அடையைக் கட்டும். சந்துகளிலும், இருட்டிலும் இது வசிக்க விரும்புவதில்லை. சற்றுத் தொந்தரவு கொடுத்தால் இது ஓடிவிடுகிறது. ஆதலால் இதை வளர்ப்பது முடியாதகாரியம்.

4. கோசுத்தேனீ அடுக்குத்தேனீயைப்போல் சந்துகளிலும் பொந்துகளிலும் வசிக்கப் பிரியப்படுகிறது. இதையும் வளர்க்கலாம். ஆனால் இதிலிருந்து கிடைக்கும் தேன் மிகக் கொஞ்சமே. ஆதலால் இதைத் தேன் சேகரிக்கும் நோக்கதோடு வளர்ப்பதில் லாபமில்லை.

"கோழிகள் வளர்த்தல்."

(G. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார்).

கோழிகள் வளர்ப்பது இங்கு விவசாயிகளுக்கு புதிதானதல்ல. அநேகமாய் கிராமங்களில் எல்லோரும் இதில் ஈடுபட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இருந்தபோதிலும், உள்ளூர் தேவையான அளவிற்கு இது கவனிக்கப்படவில்லை. சிற்சில சமயங்களில் கோழிகளுக்குத் தொத்து வியாதிகளினால் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தினால் மனத்தளர்ச்சி அடைந்து அபிவிருத்தி செய்ய நோக்கமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பொது மக்கள் கோழி வளர்ப்பதில் சுகாதார முறைகளில், அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த தொழிலை உதவித் தொழிலாகவே கிராமங்களில் செய்யலாமென்கிற நம்பிக்கை உண்டுபண்ண அடியில் முக்கியமான அனுபவங்களை மட்டும் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

இவ்விடத்தில் சண்டைபோடுகிற விளையாட்டுக்காக சாவல்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன, கோழிகள் பெரும்பாலும் உணவுப்பொருளாகவே உபயோகிப்பதால் அதற்காகவும் வளர்க்கப்படுகின்றன. நல்ல இடம், சுகாதார வசதி, காலா காலத்தில் தீவனம் கொடுத்தல், பாதுகாப்பு இவைகளை நமது குடிகள் சிரத்தையுடன் கவனித்தால் தொத்து வியாதிகளினால் ஜாஸ்தி சேதமில்லாமல் தடுக்கக்கூடுமென்பது பண்ணையின் அனுபவம். இந்தத் தொழிலை சிறுவர்களும், பெண்பாலர்களும் கையாளக்கூடியதாகும். ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலங்களை நிலமில்லாதவர்கள் வாங்கி, கோழி வளர்ப்புக்கு உபயோகமுள்ளதாகப் பொருத்திக்கொள்ளலாம். நாட்டு ஜாதிக் கோழிகளை அபிவிருத்தி செய்யவேணுமென்றால், நல்ல ஜாதி சாவல்களை அடிக்கடி வாங்கி உபயோகித்து நாட்டு வம்சத்தை சீர்திருத்தலாம். அதைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஜாதிக்கோழி முட்டைகளைப் பெற்று, நல்ல அடை கோழியைக்கொண்டு அடைவைத்து, குஞ்சுகளை எடுப்பது சுலபமான முறை. 21 நாளில் குஞ்சுகள் வெளிவரும். ஆரம்பத்தில் குஞ்சுகளை ஜாக்கிரதையுடன் ஜீர்ணமாகக்கூடிய ஆகாரங்களைக் கொடுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆடுமாடுகள் வளர்ப்பதற்கு அவசியமான பொருள் இதற்குத் தேவையில்லை. சுமார் ரூ 10 கொண்டே இதைத் தொடங்கி விரிவு பண்ணிக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொருவரும் இதை உதவித் தொழிலாக அனுஷ்டிக்கவேணுமென்கிற நோக்கத்துடன் ா-தர்பாரவர்கள் ஏற்கனவே டவுனிலும், காம்பக்குடி, ஆலங்குடி, கீரனூர் முதலிய இடங்களில் கோழிப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி, உயர்ந்த ஜாதி முட்டைகளை விரும்புகிறவர்களுக்குக் கொடுத்துவருகிறார்கள். ஆனால் குடிகள் கோழி வளர்ப்பதில் சுகாதார முறை காலா காலத்தில் ஆகாரம் கொடுப்பது இவைகளில் சிரத்தை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. காட்பாடி, மார்த்தாண்டம்போன்ற இடங்களில், இந்தத் தொழிலை ஜனங்கள் விரிவாகக் கையாளுவதால் நல்ல லாபம் அடைகிறார்கள். அவ்விடங்களில் கோழி ஒன்றுக்கு ரூ 15-க்கும் முட்டை ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்றும் கொடுத்து விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். இவ்விடத்திலும் பொது மக்கள் நல்ல லாபம்பெற இதை ஸர்க்காரில் மாட்டுகிலே பூந்தோப்பிலும் நிரூபித்துக்காட்ட ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள்.

ஆரோக்கியமானவும், தகுந்த வாலிபமுள்ள அடை கோழியைப் பொறுக்கி எடுத்து, முட்டையிடுதற்குப் பெயர்போன வெள்ளை லெக்ஹாரன் ரோட் ஐலண்டு சிவப்பு என்ற ஜாதிகளில் முட்டைகள் வாங்கி, குஞ்சுகளைப் பலுகச் செய்வது லாபகரமாய் இருக்கும். போஷணை சரியான முறையில் செய்தால், 8 மாதத்தில் பெட்டைக் கோழிகள் முட்டை இடும். முட்டைகள் 1½ அவுன்ஸ் முதல் 2 அவுன்ஸ் எடை இருக்கும். இவ்விடத்தில் அபிவிருத்தியை உத்தேசித்து மலிவாக முட்டை ஒன்று ரூ 0—4—0 வீதம்

விற்கப்படுகிறது. தற்போது முட்டைகளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. இராக்காலத்தில் கோழிகள் தங்க கூடுகள் அமைக்கவேண்டும். விடுகளில் ஈர நைப்பில்லாமலும், காற்றோட்டமாகவும், பாதுகாப்பான இடமாகவும் பார்த்து இராக்காலத்தில் தங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தினசரி காலை அந்த இடத்தை சுத்தம்செய்து, கோழியெச்சலை எடுத்து தூரத்தில் கொண்டுபோய் சேகரிக்கப்படவேண்டும். அதன் பின் காலையில் 7-மணிக்கு வெளியில் விட்டு, பல தானியங்கள் (நெல், கம்பு, கேப்பை) கலந்த ஆகாரமும், 12-மணிக்கு சுத்தமான மண்பாண்டத்தில் வெங்காயத் துண்டுகள், கீரைத்தூள், கடலைப் புண்ணாக்குத் தூள், கருவாட்டுத் தூள், தயிர், தவுடு முதலியதை ஜலத்தைவிட்டு பிசரி ஆகாரமாகவும், திரும்பவும் சாயங்திரம் 4 மணிக்குத் தானிய ஆகாரமும் கொடுப்பதில் மேன்மை தெரிகிறது. இத்துடன் கொஞ்சம் கரித்தூள், கிளிஞ்சல் தூள் சுத்தமான பாத்திரத்தில் கோழிக்கூண்டிலிருக்கவேண்டும். குடி தண்ணீருக்கு ஒரு கண்ணாடி சீசா தேவை. ஒரு தகரக் குவளையில் சீசாவில் தண்ணீர் நிறப்பி, குப்புற குவளையில் வைத்தால் குடி தண்ணீர் கெடாமல் இருக்கும். ஒரு நாளைக்கு 2 தடவையாவது இதை எடுத்து சுத்தமான ஜலம் மாற்றவேண்டும். கீரிப்பிள்ளை, பாம்பு முதலியவைகளின் தொந்தரவு இல்லாமல் கவனிக்க வேண்டும். முட்டை விற்பனையில் மாதம் 1-க்கு கோழி ஒன்றுக்கு குறைந்தது ரூ 1—14—0 வருமானம் எதிர்பார்க்கலாம். அனுமத்து செலவு போக மீதி ரூ 1—4—0 லாபம் இருக்கிறது. வருஷத்துக்கு சராசரி செலவுபோக ரூ 15 வருமானம் பெறலாம். தினசரி காலையிலும், சாயங்திரத்திலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். 10 கோழிகள் வளர்ப்பது ஒருவருக்கு சிரமம் இராது. அது உதவித்தொழிலாகவே பயன் தரும்.

இன்னும் கோழி எச்சலை சேகரிக்கப்பட்டதை மழை காலத்தில் பழ விருக்ஷங்களுக்கு எருவாக்கி, அவைகளின் மாசூலை அதிகப்படுத்தி உபரி வரும்படி அடைய வழியுண்டு. கோழிகள் வளர்ப்பதினால், சிறிய பயிர்களில் நேரிடுகிற புழு, பூச்சிகளின் தொந்தரவை நீக்கலாம். பயிர்களுக்கு அவைகளினால் ஜாஸ்தி சேதம் வாராமல் தடுத்துக்கொள்ள உதவுகின்றன. ஆனால் நாத்தங்கால், கீரைப் பயிர் பக்கம் கோழிகளை மேயவிடக்கூடாது.

ஸர்க்கார் பண்ணையில் உயர்ந்த ஜாதிக் கோழிகள் வாங்கப்பட்டு, இந்த இடத்திற்குப் பொருத்தமானதென்று நிரூபிக்கப்பட்டுவருகிறது. அங்கு வளர்க்கப்படுகிற ஜாதிக் கோழிகளை எல்லோரும் வளர்க்கலாம். கோழி வளர்ப்பதில் சௌகரியங்கள் இருப்பதால் இன்னும் எல்லோரும் இதில் ஊக்கம் எடுத்து இக்குள்ள பொது மக்களுக்கு போதுமான அளவு முட்டை கோழிகள் கிடைக்கும்படிச்செய்ய முன்வரவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கெஜெட்டுச் செய்திகள்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்ட பரிக்ஷைகள் சம்பந்தமாய் வருஷாந்திர பரிக்ஷைகளானது 1947-ம்வரு டிசம்பர்மீ 15உயிலும் அதற்கு அடுத்து வருகிற தினங்களிலும் நடக்குமென்றும் அதைப்பற்றிய பூராவிவரங்களும் 16—10—47 சமஸ்தான கெஜெட்டு 1-வது பாகத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

* * * *

யூனியன்களில் போக்குவரவு சாதனங்களான வண்டிகள் மோட்டார்கள் இவைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் செலுத்தவேண்டிய வரி விகிதம் 16—10—47 சமஸ்தான கெஜெட் முதலாவது பாகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

* * * *

புதுக்கோட்டை டவுன் தவிர பாக்கி எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஏற்படும் பிரசவகேஸ்களிலாவது அல்லது இறந்த கேஸ்களிலாவது வீடுகளில் விளக்குப்போடுவதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனுக்களின் பேரில் மூன்று யூனிட்டுக்கு அதிகப்படாமல் உள்ள கிரோஸின் எண்ணெயை சமீபத்திலுள்ள ரேஷன் கடைகளில் வாங்கிக்கொள்ளும்படி உத்தரவளிக்க ஸ்ரீ-தர்பார் அவர்கள் எல்லா வட்டம் மணியகாரர்களுக்கும் அதிகாரம், கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

* * * *

ஸமஸ்தானத்திலுள்ள மில்துணி பங்கீட்டின் நிலைமையை பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி லைஸென்ஸ்தார்கள் எவ்விதம் விற்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிய பூராவிவரத்தையும் புதுக்கோட்டை கெஜெட் 22—10—47உயுள்ள முதலாவது பாகத்தின் விசேஷ அனுபந்தத்தின்மூலம் இரண்டாவது மந்திரி அவர்கள் ஓர்கம்யூனிகே விடுத்திருக்கிறார்கள்.

* * * *

புதுக்கோட்டை முனிசிபாலிடியின் பொது தொகுதி II, V, VI, X-வது வார்டுகளின் தேர்தலுக்கு அபேக்ஷர்களாக நிற்கிறவர்கள் 9–11–47 மாலை 3-மணி முதல் 5-மணிக்குள் முனிசிபல் சேர்மன் அவர்களிடம் முனிசிபல் ஆபீஸில் நியமனச் சீட்டுகளை டிபாஸிட் தொகைகட்டிய பின்னர் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும், அவ்விதம் கொடுக்கப்படும் நியமனச் சீட்டுகளின் பரிசிலனை 12—11—47உ அன்று பகல் 2-மணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும், தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டிய சங்கியைக்கு அதிக

மாக அபேக்ஷகர்களிருந்தால் 24—11—47உ தேர்தல் முனிசிபல் ஆபீஸில் நடைபெறுமென்றும் இவை சம்பந்தமான ஓர் விளம்பரம் டவுன் முனிசி பாலிடியால் சமஸ்தான கெஜெட் 6-வது பாகத்தின் ஸ்பெஷல் அனுபந்த மாக 29—10—47உ அன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

*   *   *   *

2—11—47 விசேஷ அனுபந்தத்தின்மூலம் அடியில்கண்ட பிரஸ் கம்யூனிகே ஈ-தர்பார் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

*   *   *   *

1—11—47 விசேஷ அனுபந்தத்தின்மூலம் சமஸ்தானத்திற்கு வெளியே பர்மிட் இல்லாமல் கருணைக்கிழங்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று கவர்ன்மெண்டார் ஸர்க்கார்ந்து அறிவித்துள்ளார்கள்.

*   *   *   *

“ஏற்கனவே கையிருப்பிலிருந்த சுமார் 460 பேல் மில் துணியை பங்கீடு சீட்டுதார்களுக்கு வினியோகிக்க மில்துணி லைசென்ஸ்தார்களுக்கு சப்ளை செய்யப்பட்டு வருவதில், இப்பால் இன்னும் 233 பேல் மில்துணி ஈ-தர்பார் அவர்களுக்கு வந்திருப்பதால் மில்துணி வினியோகம் சம்பந்தமாக 21—10—47உயிட்ட ஈ-தர்பார் அவர்களின் R. C. R-3-2132 of 47 உத்திரவிற்கு சற்று மாறுதலாக அடியிற்கண்டபடி வினியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்திரவு செய்திருக்கிறார்கள்.

1. ஒவ்வொரு துணிகார்டிலும் ஏற்பட்ட அளவு பூராவையும் தீபாவளி ஸ்பெஷல் ஒன்பது கெஜத்தையும் பங்கீடு சீட்டுதார்கள் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கடைகளில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

2. ஒவ்வொரு கார்டிலும் மேற்கண்டபடி கொடுத்ததுபோக பாக்கியுள்ள யூனிட்டுகளுக்கும் தீபாவளி ஸ்பெஷல் ஒன்பது கெஜத்தையும் தீபாவளிக்குப் பிறகு 30—4—48-உக்குள் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

3. தீபாவளிக்குப் பிறகு தீபாவளி ஸ்பெஷல் ஒன்பது கெஜத்தையோ அல்லது அதில் பாக்கியுள்ளதையோ எந்த கார்டுக்கும் இருப்புள்ள எந்தக் கடையிலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.”

சாரணக் குறிப்புகள்.

திருமயம வட்டார சாரண ராலி.

(சாரணன் வே. ஸ்ரீநிவாஸன்.)

நம் சமஸ்தானம் கடந்த பத்து வருஷங்களிலே கண்டிராத மாபெரும் சாரணர் கூட்டம் (Rally) ஒன்று திருமயம் தாலுகா, ராமச்சந்திரபுரத்தில்

அக்டோபர் 16, 17, 18 தேதிகளில் நடைபெற்றது. சமஸ்தான சாரண இயக்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீ G. வேங்கடேசன் D. C. C. இந்த சாரண ராலியைத் தலைமை வகித்து நடத்திக் கொடுத்தார். திருமயம் வட்டாரத் திரிசாரணத் தலைவர் ஸ்ரீ K. M. N. குமரப்ப செட்டியார் உதவித் தலைவராக இருந்து பொறுப்புடன் ராலியை சீரிய முறையில் ஏற்பாடு செய்தார். 16-ம் தேதி காலை நேரத்திற்குள் ராமச்சந்திரபுரம் குமிழாங்குண்டு ஊரணியின் நான்கு கரைகளிலும் ஆங்காங்கு கூடாரங்களும் கீற்றுக் குடிசைகளுமாக பதினைந்து விடுதிகள் தோன்றி அந்த இடத்திற்கே ஒரு தனிச் சோபையைத் தந்தன. மின்சார வசதியால் விடுதிகளிலும் ஊரணிக் கரைகளிலும் பிரகாசமான விளக்குகள் போடப்பட்டன. ராலி ஆபீஸுடன் முகாமில் மற்ற விடுதிகளிலிருக்கும் சாரணத் தொகுதிகள் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள Tell master என்ற பேச்சு வசதியும் மின்சாரத்தின் உதவியால் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ராலி முகாமை விட்டு எந்தப் பொருளுக்காகவும் சாரணர்கள் வெளிச் செல்லாது இருக்கும் வகையில் ராலி இடத்திற்குள்ளேயே ஒரு கடை (canteen) நடத்தப்பட்டது.

16-ம் தேதி மாலை நேரத்திற்குள் ராலி ஸ்தலம் ஜனத்திரளால் சூழப்பட்டுவிட்டது. மாலை 4 மணிக்குள் வெளியூரிலிருந்து எல்லாச் சாரணத் தொகுதிகளும் வந்து சேர்ந்தன. பதினொரு தொகுதிகளிலிருந்து சுமார் முன்னூறு சாரணர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். மாலை ஆகாரம் செய்தபிறகு கொடி மரங்களைச் சுற்றி சாரணர்கள் ஒரு அரை வட்ட அமைப்பில் நின்று கொண்டு டெபுடி பிரதம சாரணர் ஸ்ரீ ராஜகுமார் ராதாகிருஷ்ணத் தொண்டைமான் துரைராஜா அவர்களின் வரவை எதிர் நோக்கித் தயாராக இருந்தனர். மாலை ஐந்தரை மணிக்கு டெபுடி பிரதம சாரணர் வந்து சேர்ந்தார். ராலித் தலைவர் அவரை வரவேற்றார். தேசீயக் கொடியையும் சமஸ்தானக் கொடியையும் டெபுடி பிரதம சாரணர் ஏற்றிவைத்தார். கொடி வணக்கமும் கடவுள் வாழ்த்தும் நடந்தபின் ராலியைத் துவக்கி வைக்கும் போது டெபுடி பிரதம சாரணர் பின்வருமாறு சில வார்த்தைகள் பேசினார். "சாரண சகோதரர்களே! சில வருஷங்களுக்கு முன் இதுபோன்ற ஒரு ராலி நடந்திருப்பதாக நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பார்த்தது இல்லை. இன்று உங்களிடையே வந்திருந்து இதை ஆரம்பித்து வைக்க நேர்ந்தது என் பாக்யமாகும். இந்த ராலியை நான் திறந்துவைக்கும் முகூர்த்தத்தில் உணர்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் இங்குள்ள சாரணர்கள் மாட்சிமை மிக்க மன்னருக்கும் சமஸ்தானத்தின் மக்களுக்கும் தங்கள் கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதுவே சாரணர்களுடைய நோக்கமும் கொள்கையுமாகும். மற்றொரு விஷயம் சாரணர்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டுவது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சாரணத் தலைவரும் தங்கள்

சாரணர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு கிராமங்களுக்குச் சென்று பொது ஜனங்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தங்களால் இயன்ற வரையில் உதவிபுரிய வேண்டும். கிராமங்களின் நிலைமையைச் சீர்திருத்தி கிராமவாசிகளை நல்ல வழியில் புகுத்தி முன்னேறச் செய்வதுதான் சாரணர்களின் முக்யக் கடமையாகும். அப்படியே நானும் சாரணர்களோடு சேர்ந்து எல்லோருக்கும் உதவி செய்வேனென்று உறுதிமொழி கூறுகிறேன். இப்போது நான் வெகு மகிழ்ச்சியுடன் இந்த ராலியை ஆரம்பித்து வைக்கிறேன்."

மறுதினம் 17-ம் தேதி சில சாரணப் பயிற்சி போட்டிகள் நடைபெற்றன. இவைகளை டெபுடி பிரதம சாரணர் பார்வையிட்டார். 17-ம் தேதி மாலை சாரணர்களின் கைத்திறமையை எடுத்துக் காட்டிப் பயன் கொடுக்கக்கூடிய சாரணர்கள் கைத்திறன் பொருட்காட்சியை (Scout Craft Exhibition) சமஸ்தான சாரண கமிஷனர் கான்பஹதூர் P. கலிபுல்லா சாகிப் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். அந்த சமயத்தில், முன்னேறும் இந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப தொழில் வளர்ச்சியும் வியாபார வளர்ச்சியும் தேவை என்று மக்களுக்கு அறிவுறுத்த, அவர் மறக்கவில்லை. அன்று இரவு பொது ஜனங்கள் கண்டு களிக்க பெரியதொரு தீவட்டக் களியாட்டம் நடந்தது. அதற்கும் டெபுடி பிரதம சாரணரே தலைமை வகித்தார்.

ராலியினுடைய முக்ய தினமாகிய 18-ம் தேதியன்று சாரணர்களும் மக்களும் மிகவும் குதூகலமாக இருந்தனர். அன்றும் சில போட்டிகள் நடந்தன. மாலை நடக்க வேண்டிய ராலிக்கு ஒத்திகைகள் நடைபெற்றன. மாலை 4 மணியிலிருந்து பார்வையாளர்கள் வர ஆரம்பித்தனர். ராலி ஸ்தலத்தில் மிகப் பெரியதொரு அரை வட்டத்தில் சாரணர்கள் பிரதம சாரணர் மாட்சிமிக்க மன்னரை எதிர்நோக்கி நின்றிருந்தனர். இரண்டு கொடிமரங்களுக்கு கீழே ஒரு பெரிய மேடையிட்டு ஆசனங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. ராலியிலேயே முழுவதும் தங்கியிருந்த டெபுடி பிரதம சாரணர் ராலி ஸ்தலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். மந்திரிகளும், சமஸ்தான சாரண கமிஷனரும் மன்னர் வருமுன்னர் வந்தனர். குறிப்பிட்டபடி 5.40-மணிக்கு சமஸ்தான பிரதம சாரணர் விஜயம் செய்ய ராலித் தலைவர் ஸ்ரீ G. வேங்கடேசன் மன்னரை வரவேற்றார். இளஞ்சாரணர்களின் (cubs) Grand Howl பிரதம சாரணரை வாழ்த்தி வரவேற்றது. தொகுதிகளைப் பார்வையிட்டுவிட்டு பிரதம சாரணர், உதவிப் பிரதம சாரணரோடும் கமிஷனரோடும் மேடையில் சென்றமர்ந்தார். திருமயம் வட்டாரத் திரிசாரணத் தலைவர் ஸ்ரீ K. M. N. குமரப்ப செட்டியார் சாரணத் தொகுதிகளுக்குத் தலைமை வகித்து மன்னர் முன் நடத்திச் சென்றார். அணி அணியாகச் சாரணர்கள் பிரதம சாரணர் முன் நடந்து சென்று வணக்கம் செலுத்திய காட்சி மிகவும் ரம்யமாக இருந்தது. இந்த March

past, Saluting base-ல் நின்றுகொண்டு வணக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இது முடிந்ததும் சாரணர்களை மேடைக்கு அருகில் நெருங்கி வரச்செய்து அவர்களுக்கும் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான பொது மக்களுக்கும் பிரதம சாரணர் சில பொன்மொழிகளை பின்கண்டபடி கூறினர்.

"அன்புமிக்க பெரியோர்களே! என் சாரணச் சகோதரர்களே! இவ்வளவு சிரிய முறையிலே நடைபெறும் இந்த ராலிக்கு என்னை அழைத்ததுபற்றி மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறேன். உங்களுக்கு எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தையும் தெரிவித்துகொள்கிறேன். நாம் இங்கு சந்தோஷமாகக் கூடியிருக்கிறோம். ஒரு பயனுமில்லாமல் நாம் கலைந்துவிடக்கூடாது. நமக்கு மிகவும் கஷ்டமான வேலைகள் இனித்தான் இருக்கின்றன. கஷ்டமென்ற உடனே யாரும் பயப்படவேண்டாம். கலகம் ஒன்றும் வரப்போவதில்லை!

நமது நிர்வாகம் புதிய மாறுதல்கள் அடையப்போகிறது. அதில் உங்கள் யாவருக்கும் அதிக வேலை இருக்கிறது. பொது மக்களின் உதவி சர்க்காருக்கு அவசியம். அதிலும் சாரணர்கள்தான் மிகப்பெரிய பங்கை சாதிக்கவேண்டும். இனி வரப்போகும் நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு அதிகப் பங்கு இருக்கிறது. கிராமங்களுக்குச் சென்று நல்ல தகுதி உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்களுக்கு உதவவேண்டும். மக்களுக்குக் கல்வி இன்றியமையாதது. இந்தத் துறையிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட சாரணர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். சாதிமத வேற்றுமை இன்றி சகோதரர்கள் போல யாரும் கலந்து பழகும் சகோதரத்வம் இந்த சாரண இயக்கம். ஆகவே நீங்கள் எளிதில் மக்களிடை சாதிமத பேதங்களைப் போக்கி ஒற்றுமையாக வாழ உதவிசெய்ய முடியும். உங்களுக்கு அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. புதுக்கோட்டை சாரணர்கள் அதிக ஆர்வமுள்ள உழைப்பாளிகள் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம் சாரண சகோதரர்களுக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக!"

"இந்தப் பொன்போன்ற புத்திமதிகளை சாரணர்கள், என்றும் நினைவில்கொண்டு ராஜவிசுவாசத்தோடு சேவை செய்வார்கள்" என்று ஸ்ரீ G. வேங்கடேசன் தம் வந்தன வார்த்தைகளின்போது உறுதி கூறினர்.

இரவு குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகள் கொண்ட ஒரு சிறந்த தீவட்டக் களியாட்டம் பிரதம சாரணர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. சிறந்த மூன்று நிகழ்ச்சிகளுக்கு மன்னர் பரிசு வழங்குவதாகக் களிகூர்ந்து தெரிவித்தார். மன்னருக்கு சாரணர்கள் ஜயகோஷமிட்டு வழியனுப்பினர்கள்.

19-ம் தேதி பிற்பகலோடு ராலி இனிது முடிந்தது. மூன்று நாட்களும் ராலியில் டெபுடி பிரதம சாரணர் கலந்துகொண்டு முகாமிலேயே இருந்தது ராலிக்கு ஒரு தனி சிறப்புத் தந்தது.

பர்மாச் செய்திகள்.

பர்மாவின் விஸ்தீர்ணம் சுமார் 262,000 சதுரமைல்கள். கடற்கரையின் ஓரத்தின் நீளம் 2,000 மைல்கள். தென்மடல் அதிகப்படியான நீளம் சுமார் 1,300 மைலும், கிழமேல் அதிகப்படியான நீளம் சுமார் 600 மைலும் ஆகும்.

1931-ஆம் வருஷத்திய கணக்குப்படி மொத்தம் ஜனத்தொகை 14,647,756. அதில் 1,017,825 இந்தியர்கள். ஜப்பானியப் போராட்டத்தால் 1941-ஆம் வருஷ ஜனத்தொகை விவரம் கிடைக்கவில்லை.

பர்மாவில் மூன்றிலிரண்டுபங்கு ஜனங்கள் விவசாயத்தினால் பிழைக்கிறார்கள். மொத்தம் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் 17,343,000 ஏக்கர்கள். அதில் ஐராவதி டெல்டா பிரதேசங்களிலும் சமுத்திரக்கரை தீரத்திலுள்ளதுமான நிலங்கள் கீழ்பர்மாவைச் சேர்ந்தது மொத்தம் 11,000,000 ஏக்கர்கள். மத்தியபர்மாவில் 5,500,000 ஏக்கர் நிலங்களில் பயிரடப்படுகின்றன. காடுகளின் விஸ்தீர்ணம் 145,000 சதுரமைல்கள். எண்ணெய்க் கிணறுகளுள்ள இடங்கள் அநேகமாக ஐராவதி நதிக்கரையை அடுத்தே இருக்கின்றது.

விவசாய சம்பந்தமான கடன்கள் சுமார் 50,000,000 பவுன்களிருக்கலாமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. கீழ்பர்மாவிலுள்ள பயிரிடும் நிலங்களில் ஏறக்குறைய பாதியளவு விவாசாயிகளிடமிருந்து பெரும்பாலும், தென் இந்தியாவிலிருந்து அங்கு சென்றிருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களான விவசாயிகள் அல்லாதாரிடம் சென்றிருக்கிறது.

பர்மா பிரதி வருஷமும் சுமார் 7,500,000 டன்கள் அரிசியை உற்பத்தியாக்குகிறது. உலகத்திலேயே அதுதான் அதிகப்படியான அரிசி ஏற்றுமதி செய்கிறது. பிரதி வருஷமும் அது சுமார் 3,000,000 டன்கள் அரிசியை ஏற்றுமதி செய்கிறது.

தேக்கு மரங்களின் உற்பத்தி ஒரு ஆண்டுக்கு 446,000 டன்களாகும். அதில் 214,000 டன்கள் ஏற்றுமதியாக்கப்படுகிறது.

ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்புக்குமுன் 4,400 எண்ணெய்க்கிணறுகளிலிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு 300,000,000 காலன் க்ரூடாயில் கிடைத்தது. இது பர்மாவின் தேவையை பூர்த்தி செய்ததுமன்றி இந்தியாவிற்கு 60,000,000 காலன் பெட்ரோலையும், 140,000 காலன் மண்ணெண்ணெயையும் கொடுத்தது.

பர்மா வழக்கமாக வருஷம் ஒன்றுக்கு 3,000,000 பவுன் மதிப்புள்ள உலோகங்களை பெட்ரோலியத்தைத் தவிர கொடுத்து வருகிறது. இதில் 6,000,000 அவுன்ஸ் வெள்ளியும் 77,000,000 டன்கள் ஈயமும், 60,000 டன்கள் வெள்ளீயமும் சேர்ந்தவை.

1939-40-ம் வருஷத்திய கணக்குப்படி மொத்தச் சரக்குகளின் ஏற்றுமதியின் மதிப்பு 5,476 லக்ஷம் ரூபாய்களாகும். அதில் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டது 60 சதவிகிதமாகும். பர்மாவின் ஏற்றுமதிகளில் சரிபாதி விவசாயப் பொருள்களாகும். அதே வருஷத்திய இறக்குமதியின் பொருமானம் 2,532 லக்ஷம் ரூபாய்கள். அதில் இந்தியாவிலிருந்து வரப்பெற்றது 55 சதவிகிதமாகும்.

இவ்விதம் செழிப்படைந்த பர்மாவானது இரண்டாவது உலகமஹா யுத்தத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பர்மாவானது இருமுறை யுத்த தளமாக இருந்ததின் விளைவால் பெரிதும் நாசமடைந்தது. புனருத்தாரணவேலை முக்கியமாயிற்று, இதைக்கருத்தில் கொண்டே 1945-ம் வருஷத்தில் 33 சட்டங்களும், 1946-ல் 50 சட்டங்களும், நடப்பு வருஷத்தில் 2—9—47-வரை 53 சட்டங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கொப்பனாபட்டிக் கலைமகள் கல்லூரி

வேள்பாரி நூல்நிலையக் கால்கோள் விழா.

கொப்பனாபட்டிக் கலைமகள் கல்லூரி வேள்பாரி நூல் நிலையக் கால்கோள் விழா, 3—11—47 திங்கட்கிழமை பகல் 12·15-மணி அளவில், கல்லூரி மாணவிகள் தேவாரம் முதலிய இன்னிசைக் கீதங்கள் பாடவும் உள்ளூர் வெளியூர்ப் பெரியார்கள் பலர்சூழவும் சென்னைத் தமிழ்ப்பெரியார் திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாரவர்களால் சிறப்புற நடாத்தப்பெற்றது. கல்லூரித்தலைவர் திரு. அ. மெய்யப்ப செட்டியாரவர்கள், திரு. வி. க. முதலியாரவர்களையும் அவருடன் போந்திருந்த திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களையும் வரவேற்றுப் பேசியபின்னர் திரு. வி. க. முதலியார் அவர்கள் கல்லூரியின் தனிச் சிறப்புகளையும் மாணாக்கியர் பிற்கால வாழ்க்கையில் மேற்கொள்ளவேண்டிய சீரியவற்றையும்பற்றி இனிது எடுத்து இயம்பினர். திரு. வி. க. அவர்களுடன் போந்திருந்த திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களும் கல்லூரியின் அமைப்பு, கல்விமுறை, மாணாக்கியர் புலமைத்திறன் முதலியவற்றினால் நனி மகிழ்ந்து கல்லூரியினையும் மாணாக்கியரையும் வாழ்த்தி நல்லுரை பல நவின்றனர். பின்னர் கல்லூரித் தலைவரவர்கள் வந்தனோபசாரம் கூற மாலை நாலரைமணி அளவில் கூட்டம் இனிது நிறைவேறியது.

பத்திரிகை விமர்சனங்கள்

“பிரஜாமித்திரன்” பத்திராதிபர்—கு. இராமசாமி, புதுக்கோட்டை. பிரதியின் விலை அணா 4. ஓர் தமிழ் மாத வெளியீடு. சமஸ்தான தலைநகரிலிருந்து பிரசுரிக்கப்படுவது. இதன் முதல்இதழ் 15—10—47-ல் வெளிவந்திருக்கிறது. குறைந்தகால அளவில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் இவ்விதழ் குறைந்த பக்கங்களோடு வெளிவந்திருப்பதாக இதன் பத்திராதிபர் தெரிவித்துள்ளார். இப்பத்திரிகையில் கதைகள், கட்டுரைகள், அரசியல் சம்பந்தமான விஷயங்கள், வைத்தியக் குறிப்புகள், செய்திக் குறிப்புகள் முதலிய விஷயங்களை யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளும் விதமாய் எழுதப்பட்டு நன்றாக பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பத்திரிகைக்கு நமது நல்லாசிகள் உரித்தாகும்.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 850—15-11-47.